ത്രിപുരദഹനം

പറയൻതുള്ളൽ.

പ്രസാധകൻ,

കെ. ശങ്കരപ്പിള്ള ബി. എ.

മലയാളം ലക്ചറർ.

സി. എം. എസ്. കോളേജ് കോട്ടയം.

പ്രകാശകൻ.

തോമസ് പോൾ ബി. എ.

"വിദ്യാവിലാസം" പ്രസിദ്ധീകരണശാല,

തിരുവനന്തപുരം.

"ശ്രീരാമവിലാസം" പ്രസ്സ്,

വലിയകട — കൊല്ലം.

൧-ാം പതിപ്പു—കാപ്പി ൨൦൦൦.

1096.

ത്രിപുരദഹനം

പറയൻതുള്ളൽ

അവതാരിക.

പ്രസ്താവന.

ഈ കൃതിയുടെ ആരംഭത്തിൽ നമ്പിയാർ, അമ്പലപ്പുഴ കൃഷ്ണസ്വാമിയേയും, തകഴിയിൽ ശാസ്താവിനേയും, കണ്ടങ്കോരിബ് ഭഗവതിയേയും, കള്ളർകോട്ടു ശിവമൂർത്തിയേയും, സ്വകുലദൈവമായ കിള്ളിക്കുറിശ്ശി മഹാദേവനേയും തന്റെ ഗുരുക്കന്മാരായ ദ്രോണമ്പള്ളി ആചാര്യൻ, നന്ദിക്കാട്ടു ബാലരവി കുറുപ്പ്, എന്നിവരേയും വന്ദിക്കുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഇത്തരം സ്തവങ്ങളോടുകൂടിയാണു നമ്പിയാർ തന്റെ മിക്ക കൃതികളും ആരംഭിക്കാറുള്ളതു്. ദേവനാരായണൻ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുള്ള ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവിനോടും ഇതിൽ താൻ വരപ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. നമ്പിയാരുടെ ജീവിതത്തിലെ ഉത്തരഘട്ടത്തിൽ താൻ ആശ്രയിക്കുവാനിടയായ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെപ്പററിയോ, തനിക്കു അക്കാലങ്ങളിൽ പരിചിതമായിത്തീർന്ന ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂർ ക്ഷേത്രങ്ങളേപ്പററിയോ ഇതിൽ യാതൊന്നും സൂചിപ്പിച്ചു കാണുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ സംരക്ഷണകാലമായതിൽ പിന്നെ താൻ രചിച്ചിട്ടുള്ള കൃതികളിലെല്ലാം ആ രാജവംശസ്തുതിയെ താൻ പുരസ്കരിച്ചു കാണുന്നതിനാൽ തിരുവിതാംകൂർ രാജാവു ചെമ്പകശ്ശേരിരാ

ജ്യം പിടിച്ചടക്കിയ കാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെയായിരിക്കണം താൻ ഈ കൃതി രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടു ചെമ്പകശ്ശേരിരാജ്യപ്രൌഢി അസ്തമിച്ച ൯൨൫-നു മുമ്പത്രേ ഇതിന്റെ ഉത്ഭവകാലം. എന്നാൽ ആദ്യന്തരമായ ഇതിലെ സാഹിത്യഗുണം ഓർക്കുമ്പോൾ നമ്പിയാരുടെ കവിതയ്ക്കു നല്ല തഴക്കവും, പാകതയും താൻ ഇതു രചിച്ച കാലമായപ്പോഴേയ്ക്കും സിദ്ധിച്ചിരിക്കണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ൯൨൫-നു മുമ്പുള്ള തന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിന്റെ ഏതാണ്ടും ഒടുവിൽ തന്നെയായിരിക്കണം, നമ്പിയാർ പ്രസ്തുത കൃതി രചിച്ചിട്ടുള്ളത്.

പാക്കനാരുടെ വംശജനായ പറയൻ പറയുന്നതായിട്ടാണ് ഈ ജാതിയിലുള്ള തുള്ളക്കഥകളെ നമ്പിയാർ അവതരിപ്പിച്ചുകാണുന്നത്. അതുകൊണ്ടു മററു ചില കൃതികളുടെ പ്രാരംഭത്തിൽ കാണുന്നപോലെ മന്ത്രിയെക്കൊണ്ടോ, ശാസ്ത്രബ്രാഹ്മണനെക്കൊണ്ടോ കഥ പറയിക്കുവാനുള്ള മററു കൃത്രിമസന്ദർഭങ്ങളെയൊന്നും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടുവരേണ്ട ആവശ്യം പറയൻതുള്ളലിനില്ലല്ലോ. പാക്കനാരും തദ്വംശജന്മാരും വലിയ തത്വജ്ഞാനികളായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ പറച്ചിലായിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്ന തുള്ളലുകളിൽ നമ്പിയാർ വളരെ ഉചിതമാംവണ്ണം, കഴിയുന്നത്ര തത്വചിന്തകളും ഭക്തിമഹിമാരഹസ്യങ്ങളും യഥോചിതം സംഘടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ദ്രവ്യകാംക്ഷയും ദുർവിനോദലാലസത്വവും നിമിത്തം ദുർവൃത്തികളിലേർപ്പെട്ടു

"കാലങ്ങൾ വൃഥാതന്നെ കഴി"ച്ചുപോരുന്ന മനുഷ്യരുടെ മനഃശുദ്ധിക്കായി, "കാലകാലൻഭഗവാന്റെ ചരിതങ്ങളുര ചെയ്യാൻ" താൻ മുതിരുന്നു എന്നും എന്നാൽ "ചണ്ഡാളൻപ

റഞ്ഞാലും നല്ലതെങ്കിൽ ഗ്രഹിക്കേണം; ഭാരതീതൻ വിലാസങ്ങൾക്കൊക്കുമേതും ഭേദമില്ല"

യെന്ന തത്വമനുസരിച്ച് അതിനെ ജനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നും ഉള്ള മുഖവുരയോടുകൂടിയാണു കഥ ആരംഭിക്കുന്നതു്.

കഥാസാരം.

ഈ കഥയിലെ സാരതത്വമെന്തെന്നാൽ മദാന്ധപ്രകൃതി ഏവൎക്കുംനാശഹേതുകമാണെന്നുള്ളതത്രേ. തപശ്ശക്തിയും,ഭക്തിശ്രദ്ധയും,ഐശ്വൎയ്യസമൃദ്ധിയും, വിക്രാന്തശക്തിയും തികഞ്ഞിട്ടുള്ളഅസുരന്മാരാണുത്രിപുരന്മാർ. ഈഗുണങ്ങളുടെ ഏകോപിച്ചുള്ള സാന്നിദ്ധ്യം ഏവൎക്കുംസാൎവ്വഭൌമസ്ഥിതിയേ പ്രദാനംചെയ്യത്തക്കതുമാണു്. എന്നാൽ ഇത്രയുമല്ലാ ഇതിൽപരം വല്ല ഗുണങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ അവയെല്ലാം കൂടി തികഞ്ഞിരുന്നാലും,—ഈ ഗുണങ്ങൾക്കു പ്രയോഗബലവും, ഐക്യബന്ധവും കൊടുത്തു ഉടമസ്ഥന്റെ മഹൽസ്ഥിതിയേ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ആത്മബോധജന്യമായ സാക്ഷാൽ വിനയഗുണമൊന്നുമാത്രമാകുന്നു. ത്രിപുരന്മാൎക്കു് ആത്മബോധമാകട്ടെ, തജ്ജന്യമായ വിനയഗുണമാകട്ടെ, ഇല്ലാതെയിരുന്നതിനാൽ അവർ വളരെ തപഃക്ലേശം അനുഭവിച്ചു ആൎജ്ജിച്ച ഐശ്വൎയ്യപ്രതാപങ്ങളെല്ലാം സത്തുക്കളെ ദ്രോഹിപ്പാനായി വിനിയോഗിക്കയും, തദ്വാരാ അവൎക്കു വന്നുകൂടിയ സമസ്തലോകവൈപരീത്യം നിമിത്തം ഉദ്ദീപിതമായ വിശ്വനാഥനേത്രസാഗ്നിക്കു അവർ ഇരയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ലൌകിക സ്ഥിതിഗതികളെപ്പററി ചില സാരഭൂയിഷ്ഠമായ സംഗതികൾ, ത്രിപുരന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നും നമുക്കു ഗ്രഹിക്കത്തക്കതായുണ്ടു്. ദേവന്മാൎക്കുപോലും അജയ്യമായിത്തീൎന്ന ത്രിപുരന്മാരുടെ ഐശ്വൎയ്യസിദ്ധിയ്ക്കു വാസ്തവത്തിലുള്ള

കാരണമെന്തു്? അവരുടെ ഏകാഗ്രനിഷ്ഠയോടുകൂടിയ തപസ്സ് ഒന്നുമാത്രമാണെന്നുള്ളതിനു തർക്കമില്ല. തപോവൃത്തിയുടെ കാതൽ എന്തെന്നാൽ അതിക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിച്ചും സ്ഥിരോദ്ദേശ്യം നിവൃത്തിച്ചു കിട്ടുവാൻ നിരന്തരം പരിശ്രമിയ്ക്കയെന്നുള്ളതാണു്. അതിഘോരമായ തപസ്സിലേർപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ ഈ ത്രിപുരന്മാർക്കു്,

"വെയിലുതട്ടിശ്ശരീരങ്ങൾ കോലുപോലെമെലിഞ്ഞാശു
തോലുചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞിട്ടും ഭാവമേതുംപകന്നില്ല."

എന്നുപറഞ്ഞു കാണുന്നിടംകൊണ്ടു് അവർ അനുഭവിച്ച ക്ലേശങ്ങൾ എത്രബഹുലങ്ങളെന്നും അതുകൊണ്ടൊന്നും ഭാവം മാറാതെ പിന്നെയും തപസ്സുചെയ്യുന്ന, അവരുടെ നിശ്ചയബുദ്ധിയും പ്രവൎത്തിതല്പരതയും എത്രസ്തുത്യൎഹമെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. എന്തുതന്നെയായാലും അവരുടെ ഉദ്ദേശം സാധിച്ചു കിട്ടാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ഭാവമില്ലെന്നു അവർ നേരെ ബ്രഹ്മസന്നിധിയിൽതന്നെയും അറിയിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണു്.

"ഭംഗിവാക്കൊന്നുരുൾചെയ്താൽ കൂടുകില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും
ചിന്തകൊണ്ടും കണക്കില്ലകിട്ടിയല്ലാതയയ്ക്കില്ല"

ഇത്തരത്തിലുള്ള പരിശ്രമശീലം ജയഹേതുകമായിട്ടല്ലാതെ അന്യഥാ പരിണമിയ്ക്കില്ലെന്നു നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണു്. പ്രയത്നക്ലേശം ഭാവിയിൽ നമുക്കു സുഖം തരുന്നതാണെന്നു ധൈൎയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുവേണംനാംഎപ്പോഴുംപ്രവൎത്തിക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽ വിനയവാന്മാരല്ലാത്തവർ ഇപ്രകാരമുള്ള സുഖസ്ഥിതിയിലെത്തുമ്പോൾപ്രായേണ മദാന്ധരായിത്തീരാറുണ്ടു്.അങ്ങിനെയാണു് ത്രിപുരന്മാർക്കു പററിയതും. അവരുടെ കുലശത്രുക്കളായ ദേവന്മാരെ അവർ തോല്പിക്കമാത്രമല്ലാ ചെയ്യുന്നതു്.

പിന്നായോ തങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്ന മദാധിക്യത്താൽ ധർമ്മനീതിവെടിഞ്ഞിട്ടു ഭൂലോകത്തുള്ള സാധുമർത്ത്യസംഘത്തേയും, പാതാളവാസികളേയും നിഷ്ക്കരുണം മർദ്ദിക്കയും കൊള്ളയിടുകയുംചെയ്യുന്നു. ശക്തിയുക്തന്മാരായി ഭവിക്കുമ്പോൾ പൂർവ്വവൈരികളെ ജയിക്കുവാനുദ്യമിക്കയെന്നതു് ലോകപ്രകൃതിയ്ക്കു അനുസരണമായ വൃത്തിതന്നെ. അങ്ങനെയുള്ള പോരാട്ടങ്ങൾക്കു് അപ്പോൾ തക്കയുക്തിവാദങ്ങളും കാരണങ്ങളും ലോകർ, ത്രിപുരന്മാരേപ്പോലേ ഉൽഘോഷിച്ചു മററുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ ന്യായസ്ഥരെന്നു ഭാവിക്കാറുമുണ്ടു്. ഒന്നാമതായിതാരകാസുരനായ അച്ഛനേയുമിവർതന്നെ തച്ചുകൊല്ലിച്ചതും പിന്നെ; രണ്ടാമതായി, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരായ അസുരവർഗ്ഗക്കാരുടെ സാഹ്യത്തോടുകൂടി പാലാഴികടഞ്ഞു കിട്ടിയ ദിവ്യസാധനങ്ങളിൽ,

"അത്രമാത്രമൊന്നപോലുമിജ്ജനത്തിന്നു"

നൾകുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നതും, മൂന്നാമതായി, സ്വകുലദൈവമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള.

"ശങ്കരന്നുമതിലൊന്നും കൊടുത്തില്ലെന്നതേയല്ല
ശങ്കവിട്ടുഭഗവാനേ കാളകൂടംകുടിപ്പിച്ചു."

എന്നുള്ളതും, നാലാമതായി, ശിവനെതോലുമുടുപ്പിച്ചു, അസ്ഥിയുമണിയിച്ചു, കപാലവും കൊടുത്തു കാട്ടിൽ നടന്നുതെണ്ടി വെണ്ണീറടിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതു് ദേവന്മാരുടെ അലസതകൊണ്ടാണെന്നുള്ളതും എല്ലാംകൂടി ഒത്തുനോക്കിയപ്പോൾ ദേവന്മാരായ ആ

"ദുഷ്ടരുക്കൾക്കിന്നുതന്നെനിഷ്പ്രകാശംവരുത്തേണം"

മെന്നു; ത്രിപുരന്മാർക്കുതോന്നുന്നതു് ഒരു കണക്കിനുസ്വാഭാവികമെന്നു വെയ്ക്കുക. പക്ഷേ ഭൂലോകത്തുള്ള മനുഷ്യരും പാതാ

ഉപാസികളും ത്രിപുരന്മാരോടു എന്തുപിഴച്ചു? അഥവാ മൂന്നു ലോകങ്ങൾക്കും അധീശന്മാരാകണമെന്നുള്ള മോഹമാണെങ്കിൽതന്നെയും, അവർ ധർമ്മയുദ്ധമല്ലേ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതു്? ത്രിപുരന്മാരാകട്ടെ, അവരുടെ സ്വേച്ഛാപ്രഭുത്വത്തെ കേവലം കായികശക്തികൊണ്ടു് നിഷ്ഠുരവും നിഷ്കണ്ടകവും ആയ വിധത്തിൽ എവിടെയും സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഉദ്യമിച്ചു.

"സർവ്വസുന്ദരിമാർവിളങ്ങിനവീടുതേടിനടക്കയും
സാരസതരിവളകടകംപിരിവളതാലിമാലപറിക്കയും
കണ്ഠരാമവരാംഗനാജനകണ്ഠസൂത്രമറുക്കയും"

എന്നിങ്ങനെയുള്ള ദുഷ്കൃത്യങ്ങളാൽ

"പാരിലുള്ളപുരങ്ങളുംനഗരങ്ങളുംവിഭവങ്ങളും
സർവ്വമാശുനശിക്കുമാറുപരാക്രമങ്ങൾ"

കാട്ടിയതും, ആയുധം താഴെവെച്ചു് അഭയം ഇരക്കുന്ന ശത്രുരാജാക്കന്മാർക്കു ജീവരക്ഷ നല്കേണ്ട ധർമ്മം വിസ്മരിച്ചു

"ക്ഷോണിപാലപ്രവരന്മാരസുരാധീശ്വരൻതന്റെ
ബാണവുമേററായേററംപെട്ടതോററുവില്ലുമററു
നാണവുംകെട്ടോരുപോലെതാണുവീണുവണങ്ങിയ"

പ്പോൾ, അവരുടെ "പ്രാണഹാനി" വരുത്തിയതും അതിനീചമായ ഹിംസവൃത്തിയെന്നേ പറയാനുള്ളു. ഈ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ ഒടുവിൽ അവശ്യപരിണാമമായ വിനാശത്തെയും അവർക്കു വരുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, പ്രയത്നക്ലേശത്താൽ ഭാവിസുഖാനുഭവവും, മദാന്ധതയോടുകൂടിയ സുഖാനുഭവത്താൽ, വിനാശവും സംഭവിക്കയെന്നുള്ളതു ലോകരീതിയുടെ സാർവ്വത്രികലക്ഷ്യങ്ങളാണു്. സുഖാനുഭവത്തിലുള്ള തല്പരത മദത്തെ ഉണ്ടാക്കാതെയിരിക്കയില്ലെന്നുള്ള തത്വം വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഈ ഭ

വിതവ്യങ്ങൾ തന്നെയാകുന്നു, ലോകപ്രകൃതിയിൽ കണ്ടുവരു ന്ന ഉദയാദിവൃദ്ധിക്ഷയരൂപത്തിലുള്ള സ്ഥിതിഭേദങ്ങൾക്കു നിദാനമെന്നു ആക്കുംതന്നെ ബോധപ്പെടുകയില്ലേ?

ആസ്തിക്യബുദ്ധിയിൽ സ്ഥിരവിശ്വാസം മനുഷ്യക്കു ഏററവും അത്യാവശ്യമാണെന്നുള്ള സാരമേറിയ പാഠവും ഈ കഥയിൽനിന്നു നാം ഗ്രഹിക്കണം.

"പരമാത്മാകണ്ടതെല്ലാമസത്യം കാണാത്തതെല്ലാം"

എന്ന വാദത്തേ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി

"ജീവനാശംവന്നുപോയാലൊരുവസ്തുപിന്നെയില്ല
ദേഹങ്ങൾനശിക്കുമ്പോൾ ദേഹികൾക്കുംകൂടെനാശം"

എന്നു സമത്ഥിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നനാസ്തികമതസ്വീകരണംവിവേകബുദ്ധിയുള്ളവക്കു സംഗതമായ്വരികയില്ലതന്നെ. നേരമ്പോക്കുമെറിച്ചു സുഖതല്പരന്മാക്കും അതിലും വിശിഷ്യ താല്ക്കാലികസുഖത്തിൽ മുഴുകി ഭ്രമിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരുതരം അന്തസ്സാരവിഹീനന്മാക്കും മാത്രമേ ഈ വാദം ആസ്തിക്യവൈകല്യത്തെ ജനിപ്പിക്കയൊള്ളൂ. ജാഡ്യസുഖവദ്ധനയ്ക്കു കൂടുതൽ സൌകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന മതവിശ്വാസങ്ങളെ തേടുന്നവക്കു ത്രിപുരദഹനത്തിലെ ബൌദ്ധഗുരുവിൻെറ ചാവ്വാകഭാഷ്യം സ്വീകാര്യമായിരിക്കുമെന്നു സമ്മതിച്ചേ തീരൂ. ത്രിപുരന്മാർ ഈ പുതിയ മതപരിവത്തകഗുരുവിൻെറ ജാഡവാക്യങ്ങൾ കേട്ടു ബുദ്ധി പകച്ചു നാസ്തികന്മാരായി ഭവിക്കുന്നതു്, അവരുടെ അമിതമായ സുഖതല്പരതയും മദാധിക്യത്താലുണ്ടായ തമോവൃത്തിയും കൊണ്ടു തന്നെയാണു്.

വിശേഷിച്ചും ത്രിപുരന്മാരുടെ ഈ മതപരിവത്തനത്തിൽ വേറൊരുതരം ധമ്മവിഭ്രംശംകൂടി അന്തഭവിച്ചിട്ടുള്ള

തായിക്കാണാം. എന്തെന്നാൽ ഏതൊരു ഹേതുനിമിത്തം തങ്ങൾക്കു സകല ഐശ്വൎയ്യങ്ങളും ലഭിച്ചുവോ ആയതിനെ ഒടുവിൽ നിന്ദിക്കയെന്നുള്ളതു് പാപിഷ്ഠമായ കൃതഘ്നത തന്നെയാകുന്നു. ഒരുവന്റെ സൽഗതിക്കു നിദാനമായ, ദേവനോ, മനുഷ്യനോ, മൃഗമോ, മരമോ എന്തുമായിക്കൊള്ളട്ടെ, ആ നിദാനത്തെ അവസ്ഥാനുസരണം ആരാധിക്കയോ ആദരിക്കയോ, സ്നേഹിക്കയോ സ്മരിക്കയോപോലും ചെയ്യാത്തതു പാപലക്ഷ്യവും നാശഹേതുകവും തന്നെ. ത്രിപുരന്മാരുടെ മദമൂൎച്ഛന്യഘട്ടങ്ങളിൽ അവരോടെതിൎക്കുവാൻ ഇതരശക്തികൾക്കു ധൈൎയ്യം കൊടുക്കാതെ ഇരുന്നതു തന്നെയും, ഇവൎക്കു ശിവന്റെ ആനുകൂല്യമുണ്ടെന്നുള്ള പരബോധമൊന്നുകൊണ്ടു മാത്രമാണു്. അങ്ങിനെ തങ്ങളുടെ ആഭ്യുദയത്തിനും പില്ക്കാലത്തെ സംരക്ഷയ്ക്കും കാരണക്കാരനായ ശിവമൂൎത്തിയെ ഇവർ ബൌദ്ധതാപസന്റെ വാചാലത്വം വിശ്വസിച്ചു പല തരത്തിൽ അനാദരിക്കയും, അപവദിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ, ആ ശിവനും ത്രിപുരന്മാരുടെ ശത്രുസംഘത്തിന്റെ നേതൃത്വം സ്വയമേവ വഹിച്ചു "ഉച്ചിയുറച്ച കൈകൊണ്ടു ഉദയക്രിയചെയ്യാ" തെയിരിപ്പാൻ ഗത്യന്തരമില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥിതിഭേദത്തെ ഈ ത്രിപുരന്മാർ സ്വയംകൃതാനൎത്ഥത്താൽ വരുത്തിവെയ്ക്കുന്നു.

ഇനിയും പൌരാണികസങ്കല്പാനുസരണം മററു ചില തത്വങ്ങളേയും പ്രസ്തുത കഥ ഉദാഹരിക്കുന്നുണ്ടു്. തപസ്സെന്നല്ലാ എല്ലാ പ്രവൎത്തികളും സകാമമെന്നും നിഷ്കാമമെന്നും ഇങ്ങിനെ രണ്ടു തരത്തിലായി വിഭജിക്കപ്പെടാവുന്നതാണു്. പ്രത്യേകമായുള്ള ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കുവാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൎത്തികളെല്ലാം സകാമവൃത്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഫലേച്ഛകൂടാതെയുള്ള കൃത്യാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കു നിഷ്കാമവൃത്തിയെന്നു പറയാം.

ഭവിക്കണമെന്നുള്ള പ്രത്യേകോദ്ദേശത്തോടുകൂടി ത്രിപുരന്മാർ ചെയ്യുന്ന തപസ്സ് അതിനാൽ സകാമമായുള്ള ഒരു അനുഷ്ഠാനമാണ്. ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനു സർവ്വപ്രാധാന്യവും ഈശ്വരഭക്തിക്കു കേവലം ഒരുപകരണസ്ഥാനവും മാത്രമേ ഉള്ളു. എന്നതിനാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള തപോനുഷ്ഠാനങ്ങളൊന്നും യഥാർത്ഥമായ ഈശ്വരഭക്തിയാൽ പ്രേരിതങ്ങളായിരിക്കയില്ല. ത്രിപുരന്മാർക്കു അവരുടെ ഉദ്ദേശം സാധിച്ചുകിട്ടിയപ്പോഴേക്കും നിഷ്കളങ്കവും യഥാർത്ഥവുമായ ഭക്തി ശിവന്റെ പേരിലില്ലെന്ന് എവരേയും ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന കൃത്യമാണ്, ഈക്കഥയിലെ ബൌദ്ധതാപസൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. സ്ഥിരമായ ഈശ്വരവിശ്വാസമുള്ളവരാരും ചെവിക്കൊള്ളാത്ത ചാർവ്വാകപാഷണ്ഡിമതത്തെ നിരന്തരമായ ഐഹികസുഖാനുഭവത്തിനു ഒരു നല്ല വഴിയായി ബൌദ്ധതാപസൻ പ്രസംഗിച്ചതു കേട്ടു ത്രിപുരന്മാർ ഉടനെ ആ മതം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായ സംഗതി അവരുടെ ഭക്തിശൂന്യതയ്ക്കും സുഖലോലുപത്വത്തിനും നല്ല ലക്ഷ്യങ്ങളായിത്തീർന്നു.

ദേവന്മാരും അസുരന്മാരും പുണ്യപാപസ്ഥിതികളനുസരിച്ചു പ്രാബല്യം പ്രാപിക്കുവാൻ തുല്യാവകാശമുള്ള രണ്ടു വർഗ്ഗക്കാരത്രേ. ഒരു കാലത്തു ദേവന്മാരെന്ന സ്ഥാനപ്പേരോടുകൂടി സ്വർഗ്ഗലോകത്തു അധിവസിച്ചു സുഖമനുഭവിക്കുന്നവർ, അവരുടെ സുകൃതക്ഷയത്തോടുകൂടി പിൽക്കാലത്ത് അസുരന്മാരായിത്തീരുകയും അതേവരെ അസുരന്മാരായിരുന്നവർ തൽസ്ഥാനത്തു പുണ്യപ്രാഭവംകൊണ്ടു ദേവത്വം പ്രാപിക്കയും ചെയ്യാറുണ്ടെന്നാണു പുരാണം ഘോഷിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാകുന്നു അസുരന്മാർക്കു “പൂർവ്വദേവന്മാ”ർ എന്ന

അഭിധാനവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ചിരകാലം നിർബ്ബാധമായി അനുഭവിക്കുന്ന സുഖസ്ഥിതി ഇപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു കൂട്ടരേയും ഒരു പോലെ കാലാന്തരത്തിൽ ഗർവിഷ്ഠരാക്കാറുണ്ടു്. ഈ അവസരങ്ങളിൽ അവരവരുടെ ഗർവ്വു ശമിപ്പിക്കത്തക്ക ഓരോ സംഭവങ്ങൾ ഈശ്വരവിലാസത്താൽ വന്നുകൂടുന്നതായും തന്നിമിത്തം ആ ഗർവ്വു ശമിച്ചാൽ പിന്നെയെല്ലാം ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ പൂർവ്വവൽപ്രശാന്തമായ് ഭവിക്കുന്നതായും പുരാണകഥകൾ കൂടക്കൂടെ കാട്ടിത്തരാറുണ്ടു്. ഇതുപോലെ ദേവന്മാർ സുഖപ്രമത്തതയാൽ ഗർവിതന്മാരായിബ്ഭവിച്ച ഒരവസരത്തിലാണു ത്രിപുരന്മാർ ആവിർഭവിക്കയുണ്ടായതെന്നു,

"ഗർവ്വാദിനശിച്ചോരുഗീർവ്വാണപ്രധാനന്മാർ
നിർവ്വാദമുരചെയ്തു സർവ്വരുംവണങ്ങുമ്പോൾ"

പാർവ്വതീപതി ത്രിപുരദഹനത്തിനൊരുമ്പെടുന്നതായി ഒടുവിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നിടംകൊണ്ടു് ഊഹിക്കേണ്ടതാണു്. ദേവലോകത്തു ചെന്നു താരകാക്ഷൻ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചപ്പോഴേയ്ക്കും

"പാരാതെസുരന്മാരുമോരോരോദിക്കിലേക്കോടി
തേരിന്നങ്ങുടൻചാടി ദൂരത്തിന്ദ്രനുംപോയി"

എന്നു വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു ഭീരുവായ ദേവേന്ദ്രന്റെ പരാജയം എത്രമാത്രം ജുഗുപ്സാവഹമെന്നും,

"പാരംഭീതനാം ജംഭവൈരിക്കും സുരന്മാർക്കും
ഭീരുക്കളെന്നതന്നോപേരുംവീണിതക്കാലം"

എന്ന ദയനീയാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ദേവന്മാരുടെ ഗർവ്വ് എന്തുമാത്രം ശമിച്ചിരിക്കണമെന്നും ഗ്രഹിക്കത്തക്കതാണല്ലോ.

ശിവൻെറ പ്രാധാന്യത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയെന്നുള്ളതാണ് ഈ കഥയുടെ പൌരാണികമായ മുഖ്യോദ്ദേശം. ത്രിപുരന്മാരുടെ ആക്രമങ്ങളേക്കുറിച്ചും ദേവന്മാർ ചെന്നു പരാതി പറയുന്നതു കേട്ട പത്മനാഭസ്വാമിപോലും

"ഞാനൊരുത്തൻനിരൂപിച്ചാലിതിന്നുപോം വഴിയില്ല
ദാനവന്മാരുടെബന്ധുപാർവതീവല്ലഭനല്ലോ
ശോകമെല്ലാംശമിപ്പിക്കും ലോകനാഥൻചന്ദ്രചൂഡൻ
ആകുലപ്പെട്ടവർക്കെല്ലാമേകബന്ധുദയാസിന്ധു"

എന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടണമെങ്കിൽ ത്രിമൂർത്തികളുടെ ഇടയിൽ ശിവനുള്ള സ്ഥാനമെത്രയും ഉഗ്രമെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

നമ്പിയാക്ക് സഹജമായുള്ള കവിതാമാധുര്യം ഇതിനേ ആദ്യന്തം ആസ്വാദ്യമാക്കുന്നുണ്ടു്. ഇക്കവി തൻെറ ചുററുമുള്ള സംഗതികളേ കഥാസന്ദർഭങ്ങളോടിടകലർത്തി കവിതാ പ്രയോഗിച്ചു ഫലിപ്പിക്കയോ അതേവഴിക്കുതന്നെ സ്വാരസ്യം. വർണ്യസംഗതിയേപ്പററിയുള്ള പൂർണ്ണബോധം കോൾവിക്കാരിൽ ജനിപ്പിക്കയും ചെയ്ക പതിവാണ്. അതിലേയ്ക്കു ഇതിൽ കാണുന്ന ചില ലക്ഷ്യങ്ങളും ഇവിടെ പറയാം.

അന്നത്തെ നാടുവാഴികളുടെ സന്നിധിയിൽ മൂക്കിൽ വിരലും തള്ളി, പഞ്ചപുച്ഛവുമടക്കിക്കൊണ്ടു "പള്ളിത്തുമ്പിമേലേറി" നിന്ന കാര്യം ഉണർത്തിക്കുവാൻ ചെന്നുനില്ക്കുന്ന യജമാനന്മാരേയും,

"നാട്ടിലെങ്ങുമനൎത്ഥങ്ങളൊട്ടുമില്ലാത്ത കാലത്തിൽ
വാളെടുക്കുന്നവനൊക്കെ വെളിച്ചപ്പാടെന്നപോലെ"
എഷണിയുംകൊണ്ടു നടന്നു പ്രഭുതാപം ചമഞ്ഞു്

"തല്ലനാനൃപതിക്ക തിന്നുന്നാസചിവന്മാർ,"എന്ന മട്ടിൽ ഭള്ളും കാട്ടി പെട്ടകാകുട്ടകാകുട്ടിപ്പട്ടരും വാലിയക്കാരും മററുമായി ഞെളിഞ്ഞു നടന്ന യജമാനന്മാരും അവരുടെ കാൎയ്യക്കാരന്മാരും ഇപ്പോൾ വല്ലാതെ "താളംപിഴ"ച്ചെന്നു വന്നപ്പോൾ,

"കാൎയ്യക്കാരനരണ്ടു കാശുകിട്ടാനെളുതല്ല
കാൎയ്യസ്ഥന്മാൎക്കുപിന്നെ കാൎയ്യക്ലേശവുംവേണ്ടാ."

എന്ന സ്ഥിതിയിൽ കോയിക്കൽ എഴുത്തും പാട്ടയോലപ്പണ്ടപ്പിരുവും നിന്നു തെണ്ടിത്തിരിഞ്ഞു ചുററിയുഴലുന്നവരേയും, നമ്പിയാർ ഈ കൃതിയിൽ അവിടവിടെയായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു തരുന്നു. "ഒററവാളും പരിചയും പത്തിവാളും കോൽപ്പവാളും" മുതലായ ആയുധങ്ങളോടുകൂടി അന്നത്തെ യോദ്ധാക്കളുടെ "കച്ചകെട്ടി മുറുക്കി നല്ലൊരു വാലുമിട്ടൊരു സുന്ദര"മായ വേഷവിശേഷവും "നൂറും മഞ്ഞളുംകൂട്ടിയണിഞ്ഞുകൊണ്ടും" "അരികൊണ്ടും കരികൊണ്ടും വരച്ചും" ഉള്ള ഓരോ നാട്യവേഷപ്രകൃതിയും

"കച്ചമുണ്ടുഞൊറിഞ്ഞുടുത്തു
പച്ചമുക്കിനകച്ചമുണ്ടതി-
മെച്ചമാക്കിനകോപ്പെട്ടുത്തും"

ഉള്ള ആഡംബരവേഷക്രമവും നമുക്ക് ഇതിൽ തെളിച്ചു കാട്ടിത്തരുന്നു.

"വെള്ളവെററിലജാതിപത്രികപാക്കത്തുക്കപ്പുകേലയും"
മുതലായ താംബൂലോപകരണങ്ങളേയും

"കുങ്കുമംപനിനീരുചന്ദനം" മുതലായശീതോപചാരദ്രവ്യങ്ങളേയുംകൂടി നമ്പ്യാർ പരിഗണിക്കുന്നുണ്ട്. വയോവൃദ്ധന്മാരായ നായന്മാരുടേയും പരദേശബ്രാഹ്മണരുടേയും മൂത്ത മാപ്പിളമാരുടേയും പ്രാകൃതസ്ഥിതികളേപ്പോലും ഇദ്ദേഹം പരാമൎശി

ക്കാതെ വിടുന്നില്ല. ത്രിപുരന്മാരുടെ അസുരഭടന്മാർ ഭൂമിയിൽ വന്നിറങ്ങിയ ഉടൻ കള്ളും കരുപ്പുമെല്ലാമാണു് അന്വേഷിക്കുന്നതു്. ഉടനേ നായന്മാർ

“പായുംകട്ടിലുംവീടുംപോയെന്നാകിലുംതന്റെ
കായംകിട്ടു”മെന്നുമാത്രം

നിനച്ചുംകൊണ്ടു ഓടുന്നവരായും മററുചിലർ

“അടുക്കളെയ്ക്കകംപുക്കുകിടപ്പെല്ലാമടുപ്പിൽത്തന്നെ”

യായി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതായും ആരംഭത്തിൽ വർണ്ണിച്ചുകാണുന്നെങ്കിലും മറെറാരുഭാഗത്തു ചങ്കരച്ചാരെന്നൊരുവൻതാൻ എഴുന്നേററു തൊങ്കൽവാളുംപരിചയുംതൻകരത്തിലെടുത്തുംകൊണ്ടങ്കണത്തിൽചാടിനിന്നുചുററിനിന്നങ്ങൊരുപോലെ പാററത്താണുകളിച്ചപ്പോളുററമില്ലാതസുരന്മാർതോററുമണ്ടിക്കാടുപൂകാൻ” ഇടയായി എന്നു വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന സംഭവത്താൽ നായന്മാരുടെ പൂർവീകായോധനയശസ്സിനെ നമ്പിയാർ പരിപാലിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

കേരളീയക്കു പരിചയമുള്ള ചില സംഗതികളെ വർണ്ണിച്ചു വർണ്ണ്യകഥാഗതികളെ സാക്ഷാൽകരിക്കുന്നതിൽ നമ്പ്യാക്കു വളരെ സാമർത്ഥ്യമുണ്ടു്. ത്രിപുരന്മാരുടെ നിഷ്കണ്ടകപ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തം ഭൂമിയിലുണ്ടായ അത്യാഹിതങ്ങളെ കേരളീയക്കു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുപ്പാൻ നമ്പ്യാർ അംഗീകരിക്കുന്ന രീതി നോക്കുക.

ഓണമില്ല, വിഷുവില്ല, വേലയില്ല വിളവില്ല
വാണുകൂടാവസ്ഥാവാന്നുംവാണിഭവുംനാസ്തിയായി
അന്തണർക്കുജപമില്ല യാഗമില്ല ഹോമമില്ല

എന്നിങ്ങനെ പല വിശേഷങ്ങളില്ലാതായും അവർ ചെയ്യു അഴിമതികളെ മറെറാരുദിക്കിൽ,

അമ്പലത്തിനകത്തുചെന്നമ്പലിത്തിടമ്പുപറിക്കയും
കൊമ്പനാനകളെപ്പിടിച്ചഥകൊമ്പുരണ്ടുമൊടിക്കയും

മററും ചെയ്തിട്ട്

കളത്തട്ടിൽക്കരയേറിഞെളിഞ്ഞങ്ങുവനിക്കുന്ന

തായും മററും ഓരോ പരിചിതസംഗതികളെ വ്യക്തിരൂപേണ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടാണു നമ്പിയാർ തൻെറ വർണ്ണ്യസ്ഥിതിയെ വിശദീകരിക്കുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ അസുരശില്പിയായ മയന്ന് "ത്രിപുരന്മാർക്കു ഭവനങ്ങൾതീർപ്പാൻ

അരംവേണ്ടാവാളുവേണ്ടാ വാച്ചിവേണ്ടാ വാളുവേണ്ടാ എന്നല്ലാമത്രേപറയുന്നത്. കലികാലപ്പകലിയുടെ പ്രധാനലക്ഷ്യങ്ങളായി പറയന്തേക്കൊണ്ടു കവി പ്രാരംഭത്തിൽ പറയിക്കുന്നതു ദേവസ്വത്തിൻെറയും ബ്രഹ്മസ്വത്തിൻേറയും മുടിവുകളെയാണ്. ത്രിപുരന്മാർ മദ്യവും സേവിച്ചുകൊണ്ടു

നല്ലപാട്ടുകളങ്ങുപാടിയൊടുക്കമെങ്ങു പിഴയ്ക്കുന്നതും

ദേവേന്ദ്രനെ

"പൊക്കണംസളണിഞ്ഞുകൊണ്ടു തെണ്ട"ക്കിറങ്ങണമെന്നും ചന്ദ്രബിംബത്തെ ചാണയും, സൂര്യനെ ചൂണ്ടലും നക്ഷത്രങ്ങളെ മുക്താഹാരവും ആക്കിച്ചമയ്ക്കണമെന്നും ത്രിപുരന്മാർ മുൻകൂട്ടി ആലോചിച്ചുറയ്ക്കുന്നതും

ആഹാരംകഴിച്ചുകൊണ്ടാഹ്ലായെന്നിരിക്കണം

എന്ന ചാർവ്വാകമതസാരത്തെ സമഷ്ടിയായി സൂചിപ്പിക്കുന്നതും ഒരു പരദേശബ്രാഹ്മണനെക്കൊണ്ടു തൻെറ കുട്ടികളെയെല്ലാം പെട്ടിയിലിട്ടു രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതും, അതിലും വിശേഷിച്ചു ചുമടിനേപ്പററി ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന മലയാളിയോടു ഈ ബ്രാഹ്മണനെക്കൊണ്ടു തമിഴിൽ തന്നെ

"കെട്ടിലെന്താകച്ചകിച്ചെച്ചളനക്കെന്നോ? മലയാളി!
കിട്ടവാരുംനാടശേഷംകെട്ടുപോച്ചേഎ,ന്നാചെയ്യായ്?
പടയിൽപട്ടരുക്കെന്നാചോദ്യമെന്നാങ്ങറിയാമൽ
ഇടയിൽവന്നാകപ്പെട്ടേൻഗ്രഹചാരങ്കളിനാലേ"

എന്നു പറയിക്കുന്നേതും എവരേയും രസിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാന്തരം ഫലിതപ്രയോഗങ്ങൾ തന്നെ.

കേരളീയരുടെ സംഭാഷണത്തിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചുവരാറുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലുകളേയും ശൈലിപ്രയോഗങ്ങളേയും താൻ ധാരാളമായി കവിതയിൽ കൂട്ടിയിണക്കാറുള്ളതുകൊണ്ടു തന്നെയാണു ആയതു പാണ്ഡിതപാമരഭേദമെന്യേ എവർക്കും സുഖസ്വാദകമായ്ത്തീന്നിരിക്കുന്നതു്.

(൧) വാലേത്തുതലയേതെന്നറിയാത്ത പൂരുഷന്മാർ
(൨) അന്നുവെട്ടുംവാളിന്നുനെയ്യിട്ടിരുന്നു ലോകമെല്ലാം
(൩) ഉണ്ടച്ചോറുംമറന്നല്ലോ കണ്ടിലായ്ച്ചമഞ്ഞതല്ലോ
(൪) പടിക്കൽപാറപോന്നാകിൽപാതിരേവക്കെന്നപോലെ
(൫) ചുമരുണ്ടെങ്കിലേനല്ലു ചിത്രമുള്ളൂ ധരിച്ചാലും
(൬) പയ്യുകുത്തുമ്പോഴാപ്പഞ്ചാക്ഷരംകൊണ്ടുകണക്കുണ്ടോ
(൭) ചോറുണ്ടെങ്കിലേനല്ലുകറികൊണ്ടുകണക്കുള്ളൂ
(൮) വാളെടുക്കുന്നവരെല്ലാം വെളിച്ചപ്പാടെന്നപോലെ
(൯) കുംഭകോണേകൃതംപാപം കുംഭകോണേവിനിശ്യതി
(൰) കുതിരയ്ക്കുരണ്ടുകൊമ്പുണ്ടെന്നൊരുത്തൻപറഞ്ഞെന്നാൽ
(൰൧) കയ്യിലെപ്പുണ്ണിന്നുപിന്നെക്കണ്ണാടിയുംകൂടെവേണോ
(൰൨) ഉറക്കത്തിൽപണിക്കത്തമൊരുത്തക്കുവരത്തില്ല.

എന്നെല്ലാമുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എത്ര സരസമായിരിക്കുന്നു.

പൂച്ചയെക്കണ്ടെലിപോലെ വിറയ്ക്കുന്നതും, കരിമ്പിൻതണ്ടെന്നപോലെ പിടിച്ചൊടിക്കുന്നതും ക്ഷീരസാഗരവാരിപോലെ താടി വെളുത്തു നീണ്ടു കിടക്കുന്നതും, കോണിലെങ്ങാനൊരിടത്തു തൂണുപോലെയിരിക്കുന്നതും, ഓത്തുപോലെ ജപിക്കുന്നതും നമ്പിയാരുടെ ഉപമാസാരള്യത്തിനുള്ള സാധാരണ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളത്രേ. ചിലപ്പോൾ പഴഞ്ചൊല്ലുകളേക്കൊണ്ടു് നല്ല സാഹിത്യചമൽക്കൃതികളെ അദ്ദേഹം ഭംഗിയിൽ മുടഞ്ഞുതീർക്കാറുണ്ടു്. ത്രിപുരന്മാരുടെ ശിവദ്വേഷത്തെപ്പററി നാരദൻ ശിവനെ അറിയിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണു്.

ചന്ദനമനോജ്ഞവൃക്ഷം കാഞ്ഞിരമായ്ത്തീർന്നിതിപ്പോൾ
മാലയെന്നു നിനച്ചവർ വിശ്വസിച്ചവസ്തുവെല്ലാം
കാലസർപ്പങ്ങളുമായി കാലദോഷത്തിന്റെമൂലം

ജീവൻ പോയാൽ പിന്നെ പുണ്യപാപങ്ങൾക്കു പാത്രമായി മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊന്നും ശേഷിക്കയില്ലെന്നു സമർത്ഥിക്കുവാൻ ബൌദ്ധതാപസന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം നോക്കുക.

കാററുതട്ടിവിളക്കങ്ങുകെട്ടുപോയാലതിൽപിന്നെ
ആററലോടെവെളിച്ചെണ്ണപകർന്നാൽകത്തുമാറുണ്ടോ

അതുപോലെതന്നെ ത്രിപുരന്മാരുടെ ശക്തിയോടു കിടനില്ക്കാൻ തങ്ങൾക്കാകയില്ലെന്നു ദേവന്മാർ പത്മനാഭനോടറിയിക്കുന്നതു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളേക്കൊണ്ടാണു്.

ഈററപ്പാമ്പിൻവിഷമെല്ലാം പാററകൾക്കുസഹിക്കാമോ
നീററിലുള്ളമുതലകൾ ചീറിവന്നങ്ങടുക്കുമ്പോൾ
മാററിയാകുംതവളയ്ക്കങ്ങേററുപോവാനെളുതാമോ

ദേവലോകത്തേ വിഭവങ്ങളെല്ലാം ഇങ്ങിനെ അവിടെ ത്തന്നെ അസ്തമിച്ചു എന്ന സംഗതിയെ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുവാൻ

കാംഭകോണേകൃതാപാപാഃകാംഭകോണേവിനശ്യതി

എന്നുദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു് എത്ര പര്യാപ്തമായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ മററു പലേടത്തും ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണ്മാനുണ്ടു്.

ലോകോക്തിരൂപത്തിൽ നമ്പിയാർ ചില തത്വസാരങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കാറുണ്ടു്.

(൧) വണങ്ങുന്നാജനങ്ങളിലിണങ്ങുംദേവന്മാരും
(൨) പിണങ്ങുന്നാജനങ്ങൾക്കു തുണചെയ്യാനാരുമില്ല.
(൩) ഗുണമില്ലാത്തവരേക്കൊണ്ടിണങ്ങീട്ടുഫലമില്ല.
(൪) തനിക്കിത്രബല മുണ്ടെന്നൊരിക്കലുംനിനയ്ക്കാതെ
മെനക്കെട്ടെങ്ങിരിക്കുമ്പോൾ കനക്കേടുംഭവിച്ചേക്കും
(൫) അകപ്പെട്ടാലിളയ്ക്കാലാ വല്ലതെന്നാകിലുംചെയ്യാൻ
(൬) ഉററവുംവന്നകപ്പെട്ടാൽ ക്രുദ്ധകാക്കുമെളുതല്ല.

തനിച്ച (പ്രഭുത്വം നടിക്കുന്ന) നാണിയം, തണ്ടുതപ്പിചെണ്ടകൊട്ടിക്ക, ചെമ്പിലേച്ചോറു തിന്നുക (രാജസേവയിലേപ്പെടുക) അമളിതാരം, മീശക്കൊമ്പൻ, താളംപിഴയ്ക്ക, പാട്ടപാക്കു (കാത്തുകിടക്കുക) കണ്ടാലറിയുക (ആദ്യത്തെ അനുഭവംകൊണ്ടു പഠിക്കുക) പോംവഴി ശിങ്കംകളിക്കുക (വെറുതേവിനോദിച്ചു കാലംകളയുക; ധാവതിചെയ്ക (ഓടുക) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ശൈലികളും നമ്പിയാർ ഇതിൽ ധാരാളം പ്രയോഗിച്ചു ഭംഗി പിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

പ്രാസഭംഗി പറയൻതുള്ളലിൻെറ ഒരു പ്രത്യേക ജീവനാകയാൽ നമ്പിയാക്കു് ഈ വിഷയത്തിൽ സഹജമായുള്ള

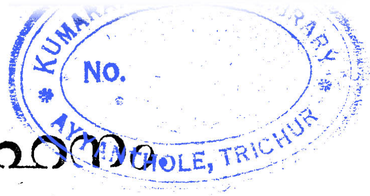
പ്രയോഗചാതുര്യം ഈ കൃതിയെ സാമാന്യത്തിലധികം കണ്ണാനന്ദകരമാക്കിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

(൧) ഘോടകാലയജാലവും പലചേടകാലയവീടുകൾ
കുങ്കുമാലയമങ്കണങ്ങളുമങ്കവെങ്കളിമാടവും
തങ്കശാലകളങ്കശാലകളങ്കുശാങ്കിതമണ്ഡപം
കിങ്കരാലയചുങ്കശാലകൾ മങ്കമാരുടെവീടുകൾ

(൨) തോററുപോയാൽ കേററുവാനും
പററുവാനുംതെററുവാനും
മാററമില്ലാ വിധംചെററുചുററുമെന്നോപറയാവൂ.

(൩) വഞ്ചിയുംസഞ്ചിയും വെള്ളികാഞ്ചിയുംകാഞ്ചനക്കോപ്പും
പഞ്ചവുംതഞ്ചവുംകിഞ്ചിൽപുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചലുംകഞ്ചൽ
അഞ്ചുമാറുള്ള ഭാവങ്ങളഞ്ചുമാറുള്ള പൊന്മാല
അഞ്ചുമാറുംകളത്രങ്ങൾ നെഞ്ചിലേറുംവിനോദങ്ങൾ

അർത്ഥക്ലേശം വരുത്തി സാഹിത്യത്തെനഷ്ടസാരമാക്കാതെആയതിനെ വഴിയാംവണ്ണം പോഷിപ്പിച്ച് അലങ്കരിക്കത്തക്ക പ്രാസപ്രയോഗവിലാസമാണ് കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ കവനങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നത്.

ത്രിപുരദഹനം

പറയൻതുള്ളൽ.

ഒന്നാം കളം.

പ്രണതവത്സലൻദേവൻപ്രണവപാവനാകാരൻ
പ്രണയപേശലൻലോകപ്രണയദായകൻവീരൻ
ത്രിണയനാത്മജൻധീരൻത്രിണീഭൂതാരിസംഘാതൻ
ഗണനാഹീനമാരോരോഗുണങ്ങൾക്കാശ്രയഭൂതൻ
ഗണപതിഭഗവാൻമേത്തുണയായിഭവിക്കേണം
ക്ഷണനേരംമടിയ്ക്കാതെവണങ്ങുന്നേൻപടിവോടെ;
തണുത്തകണ്ണിണകൊണ്ടുതണുപ്പിച്ചീടണമെന്നെ
വണങ്ങുന്നജനങ്ങളിലിണങ്ങുംദേവതമാരും,
മണമുള്ളമലർതന്നിലണയുംവണ്ടുകൾപോലെ
പിണങ്ങുന്നജനങ്ങൾക്കുതുണചെയ്യാനാരുമില്ല
തണലില്ലാത്തവൃക്ഷത്തെഗ്ഗണിക്കുമോപഥികന്മാർ?
ഗുണമില്ലാത്തവരേക്കൊണ്ടിണങ്ങൾക്കുംഫലമില്ലാ
രണഭീരുക്കളേവേണ്ടാതറിച്ചമനാവന്മാർക്കും
പ്രാണികൾക്കുമനക്കാമ്പിൽപ്രീണങ്ങൾവരുത്തുന്ന
വാണിഭംഗീവിലാസങ്ങൾവേണമെങ്കിൽബുധന്മാരേ!
ഊണുറക്കംനിനയ്ക്കാതെകാണിനേരമിളയ്ക്കാതെ
ഏണശാബമിഴിയാളാംവാണിതന്റെചരണാന്തേ

പാണിരണ്ടുംകൂപ്പിമെല്ലെത്താണുവീണുവണങ്ങേണം;
വാണിതന്റെകൃപയാലിക്ഷോണിചക്രംജയിച്ചീടാം
ക്ഷീണഭാവമൊരുനേരംകാണുകില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും
വാണിമാതാവിനെത്താണുവണങ്ങുവാൻമടിക്കുന്ന
പ്രാണികൾക്കുസമക്ഷത്തുനാണക്കേടുഭവിച്ചീടും;
കോണിലെങ്ങാനൊരേടത്തുതൂണുപോലെയിരിക്കാതെ
വാണികൊണ്ടുഫലിപ്പിച്ചീടേണമെല്ലാജ്ജനങ്ങളും
നാണിയത്തിനാത്ഥതന്നെവേണമെന്നോമതിയാര്യ:
ഭോഷനായഞാനിപ്പോൾഭാഷതന്നെചമയ്ക്കുന്നു
ശേഷമു ജനത്തിനുഭാഷണത്തിനൊരുമാർഗ്ഗം
ഏഷണിക്കാരിതുകൊണ്ടുദൂഷണങ്ങൾപറഞ്ഞാലും
ശേഷയായ് ;കൃപയാലെഭൂഷണമാസ്വതമത്രേ;

അമ്പലപ്പുഴമേവുമംബുജലോചനൻകരുണാകരൻ
ഇമ്പമോടടിയന്റെമാനസകമ്പമമ്പൊടകറ്റണം;
വമ്പനായകിരീടിതന്നുടെതേരിലേറിനടന്നവൻ
വൻപടയ്ക്കിടക്കുറിയേറെറാരുനൂറുപേരെമുടിച്ചവൻ
കുമ്പിടുന്നനമുക്കുവാക്കിനു ജൃംഭണങ്ങൾവരുത്തണം
ചെമ്പകശ്ശേരിനാടുവാണരുളീടുമെന്നുടെതമ്പുരാൻ
ചെമ്പകാവലികോമളാകൃതിയായദേവനാരായണൻ
സാമ്പ്രതംതുണയായ്‌വരേണമെനിക്കുനൽകുലഭൂഷണൻ
സകലഗുണഗണനിലയനാകിയഭൂതനാഥനനാമയൻ
തകഴിയിൽകുടികൊള്ളുമീശ്വരനടിയനാശ്രയമെപ്പൊഴും;
വികടരിപുഭടപടയിലുടനുടനേററുവെട്ടിയമർത്തുവാൻ
പ്രകടപടുബലമുടയഹരിഹരതനയനിന്നുതുണയ്ക്കുമാം
ധരണിസുരവരമകുടമണിമമധാർമ്മികൻഗുരുനാഥനും
പരിചിലടിയനുപടുതവരുവതിനേറമൊന്നുതുണയ്ക്കണം

പരമഗുരുവരചരണസരസിജസേവകൊണ്ടുസമസ്തവും
നരനുവിരവൊടുവരുമതൊരുസുരദാരുചാരുലബ്ധിക്കണം
നന്ദികാടവിനായകൻഗുരുബാലരവിപുരദൈവതം
നന്ദിനൽകണമിന്നുമേതിരുകണ്ടകാരിപ്പുഭഗവതി
കള്ളർകോട്ടമരുന്നാശങ്കരനുള്ളിൽവന്നുവിളങ്ങണം
വെള്ളിമാമലവാസികിള്ളിക്കുറിശ്ശിവാണമഹേശനും.

കാലത്തിൻപകൎച്ചകൾമനുജൎക്കൊന്നിനാവില്ലാ
കാലത്തെഉണരുവാൻമടിപാരംബുധന്മാൎക്കും:
കാലൻവന്നാണയുമെന്നൊരുപേടിയത്തുമില്ലാ
കാലാരിചരിതങ്ങൾ നിനപ്പാനും മനസ്സില്ലാ
ബാലന്മാർ തരുണന്മാർവൃദ്ധന്മാരിവരെല്ലാം
ലീലയ്ക്കൊത്തുനിയുന്നതന്നിച്ചു ഭൂസുരന്മാരും
വെയിലെന്നുംമഴയെന്നും രാവെന്നുംപകലെന്നും
വാലേത്തുതലയേതെന്നറിയാത്തപുരുഷന്മാർ
കോലുന്നപരിഹാസംപറഞ്ഞിട്ടുംചിരിച്ചിട്ടും
കാലങ്ങൾവൃഥാതന്നെകഴിക്കുന്നുമരിക്കുന്നു
ദേവസ്വംമുടിപ്പാനുംബ്രഹ്മസ്വംമുടിപ്പാനും
ഡംഭന്മാൎക്കൊരുനാളുംമടിയില്ലാമനക്കാമ്പിൽ
ബ്രഹ്മാവുശിരസ്സതിൽവരച്ചതുനിരസിപ്പാൻ
ബ്രഹ്മാണ്ഡകടാഹത്തിലൊരുത്തനുമെളുതല്ലാ
ബ്രാഹ്മണവരന്മാരെപ്പരിചോടുവണങ്ങേണം
ബ്രാഹ്മണർനമുക്കെല്ലാമീശനെന്നിരിക്കേണം
ബ്രാഹ്മണ്യമായജന്മംജനിക്കാനുമെളുതല്ലാ
ബ്രാഹ്മണ്യമായകൎമ്മംനടത്താനുംപണിതന്നെ
ചണ്ഡാളൻപറഞ്ഞാലുംനല്ലതെങ്കിൽഗ്രഹിക്കേണം
ചണ്ഡീശകടാക്ഷങ്ങളവനിലുംഭവിച്ചിടും

ഒട്ടേറെയറിവുള്ള ഭട്ടേരിപറഞ്ഞാലും
പട്ടാങ്ങക്കൊത്തില്ലെന്നാൽനിരൂപിച്ചേനഃക്കാവ്യ
കാവ്യങ്ങൾപുരാണങ്ങൾനാടകങ്ങളിവയെല്ലാം
ദ്രവ്യംകിട്ടുമെന്നാകിൽപഠിക്കുന്നു ചിലരിപ്പോൾ
ദ്രവ്യത്തിങ്കലല്ലാതെയൊരുനേരംമനസ്സില്ലാ
ഭവ്യന്മാൎക്കുപിന്നെമതിയെന്നുംവരത്തില്ലാ
ദൂരേനിൽക്കംപറയാ!നീസാരമെല്ലാംപറയാമോ
ധാരണയ്ക്കുകുറവില്ലത്താരണന്മാരുടെമുമ്പിൽ
ആരണഞ്ഞുപിണങ്ങുന്നുവെന്നുമാരുംകരുതേണ്ടാ
ഭാരതിതൻവിലാസങ്ങളാക്ക്മേതുംഭേദമില്ല;
പാരിടത്തിൽനിരൂപിച്ചാൽനേരുതന്നേയുരചെയ്യാം
സ്വരബോധംകലികാലെനീചജാതിക്കേറുമത്രേ;
കാലകാലൻഭഗവാന്റെചരിതങ്ങളുരചെയ്വാൻ
ആളുഞാനെന്നൊരുഭാവമടിയത്തിന്നുണ്ടുതാനും
കാളതന്റെതോളിലേറിക്കളിക്കുംപാൎവ്വതീകാന്തൻ
താളമൊന്നുംപിഴയ്ക്കാതെകാത്തുകൊള്ളുന്നമാമെങ്കിൽ
മേളമോടുപറഞ്ഞീടാംത്രിപുരദാഹമെന്നോററം
കേളിയുള്ളകഥാരത്നംകേട്ടുകൊൾവിൻ!ബുധന്മാരേ!
താരകനാമസുരന്റെതനയന്മാർ മൂവരുണ്ടായ്
താരകാക്ഷൻകമലാക്ഷൻ വീരനായ വിദ്യുന്മാലി.
താരകേശചൂഡനായ ഭഗവാന്റെമകനായ
താരകാരിയവരുടെതാതനെക്കൊന്നൊരുശേഷം
നാരദന്റെകംബളംകൊണ്ടവൎക്കുള്ളിലൊരിക്കലും
മാരഹന്താവുടെനേരെവൈരമേതുംഭവിച്ചില്ല.
വൈരമെല്ലാംസുരന്മാരിൽമുഴക്കുന്നുദിനംതോറും
ഗൌരിതന്റെരമണങ്കൽഭക്തിയുംചെന്നുറയ്ക്കുന്നു
ദാരുണന്മാരവർപിന്നെഘോരകൎമ്മങ്ങൾചെയ്വാനും

വൈരികളാംസുരന്മാരെപ്പോരിലാശുജയിപ്പാനും
ഭൂരിഗർവ്വംനടിപ്പാനുംശൂരഭാവംനടിപ്പാനും
വീര്യമുണ്ടാകുവാനുള്ള പ്രയത്നത്തിന്നൊരുമ്പെട്ടു
ക്കൂരിരുട്ടിൻനിറമോടെനേരിടുന്നാശരീരങ്ങൾ
ക്രൂരദംഷ്ട്രങ്ങളുംകണ്ടാൽപാരമുള്ളിൽഭീതിയുണ്ടാം
ചെമ്പരുത്തികുസുമത്തെക്കുമ്പിടീക്കുംനയനങ്ങൾ
കമ്പമെല്ലാജനങ്ങൾക്കുമെൻപിനോടെവരുത്തുന്ന
വമ്പരാംദാനവന്മാരുടെമുമ്പിൽനിന്നുംപിണങ്ങുന്ന
കൊമ്പനാനത്തലവന്മാർകൊമ്പുകുത്തിവണങ്ങേണം
അഷ്ടലോകാധിപന്മാരുംഞെട്ടുമാറങ്ങതിക്രൂരം
അട്ടഹാസംമുഴക്കിക്കൊണ്ടെട്ടുദിക്കുംനടുക്കുന്നു
വിഷ്ടപത്തെമുടിപ്പാനുംവട്ടമിട്ടുപുറപ്പെട്ടു
ഇഷ്ടമാകുംവരമെല്ലാംകിട്ടണമെന്നുറപ്പിച്ചു
ധൃഷ്ടതയ്ക്കുവിരുതെന്നിൽകിട്ടണംപട്ടണന്തോറും
തട്ടണംനമ്മുടെശക്തിമുട്ടണംദേവകൾക്കെല്ലാം
പൊട്ടണംഗാത്രവുംഭേരികൊട്ടണംനാടുകൾതോറും
നാട്ടണംതോരണംകാട്ടിക്കൂട്ടണംവിക്രമമെല്ലാം

എങ്കിലിങ്ങുതരത്തിലുള്ള വരത്തെയിങ്ങുവരിക്കണം
ശങ്കയില്ലജഗത്തുപാടെമുടിപ്പതിന്നുചരിക്കണം
പങ്കജാലയനെഭജിച്ചുവരേണ്ടതൊക്കെവരിക്കണം
പങ്കമാശുകളഞ്ഞുനമ്മുടെസങ്കടങ്ങളകററണം
ഇത്തരംനിജചിത്തതാരിലുറച്ചുകൊണ്ടസുരത്രയം
സത്വരംവിപിനാന്തരത്തിലകത്തുപുക്കവരുൾക്കടം
സത്വഭാവമിയന്നുനിന്നുതപംതുടങ്ങിദിവാനിശം
നല്ലനല്ലതടാകവാരിതിരഞ്ഞുചെന്നുകുളിക്കയും
അല്ലലെന്നിയെഗോപിചന്ദനമെന്നിതൊക്കെധരിക്കയും

കള്ളമെനിയെനല്ലമന്ത്രവരങ്ങളങ്ങുജപിക്കയും
അമരവരപുരമമരാവതിനൊരുവിരുത്തുകരുതിവസിക്കയും
സമരമുരുതരമുപരിവരുമിതിപൊരുത്തമെമതനിനയ്ക്കയും
പരുഷതരമൊട്ടമഖെവ്യമനവധിവരിഷമാശ്രുകഴിക്കയും
നാലുഭാഗങ്ങളിൽനല്ലമേലെരിയുമെരിയിച്ച
കാലമേത്തുംകളയാതെദാനവന്മാരത്തുകാലം
നാലുവക്ത്രമുടയോൻെറലീലംപാടിസ്തുതിചെയ്തു
പാലുതേനെന്നിവയെല്ലാംകൊണ്ടുനല്ലാഹുതിചെയ്തു
വെയിലുതട്ടിശരീരങ്ങൾകോലുപോലെമെലിഞ്ഞാശ്രു
തോലുചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞിട്ടുംഭാവമേതുംപകന്നില്ല,
ഏവമൊട്ടങ്ങൊരുകാലംഭൂതലത്തിലുറപ്പിച്ച
മീലിതാക്ഷിദയന്മാരായ്നിന്നുതൗയിരംവഷം
ചുററുമോരോവള്ളിക്കൂടിച്ചുററിനിന്നുപടരുന്നു
പുററുവന്നുചുഴലവുംപററിച്ചുററിനിറയുന്നു
രാടികളിൽചിലമാടപ്രാവുവന്നുകൂട്ടുകെട്ടി
മുട്ടയിട്ടുപലകാലംകൂടിയാടിക്കളിക്കുന്നു
വേട്ടുപോലെവളന്നോരുജടതന്നിലരവങ്ങൾ
ഓടിവന്നുപലർകൂടികെട്ടുപെട്ടുകിടക്കുന്നു
പേടിയാമന്തകൻതൻെറകിങ്കരന്മാരെന്നപോലെ
കൂടിയോരോദനുജന്മാരിങ്ങിനെകാനനംതോറും
ചണ്ഡവാതാതപംകൊണ്ടുവിണ്ണവൾംമുനികൾക്കും
ദണ്ഡമേററംഭവിക്കയാൽപുണ്ഡരീകോത്ഭവനപ്പോൾ
ദണ്ഡവുംമാലയുംതോലുംകുണ്ഡികാപുസ്തകംപിന്നെ
മണ്ണുകൊണ്ടുചമച്ചോരുപിണ്ഡവും പെട്ടിയുംകെട്ടി
തിണ്ണമെല്ലാമെടുത്തുകൊണ്ടണ്ഡജത്തിൻമുകളേറി
ചണ്ഡവേഗമെഴുന്നള്ളിക്കണ്ണുടച്ചുവസിക്കുന്നൊ
പൊണ്ണന്മാരോടരുൾചെയ്തുപണ്ഡിതനാംവിധാതാവും

"ഉണ്ണികളെമടിയാതെകണ്ണുമെല്ലെത്തുറന്നാലും
നിൎണ്ണയംഞാനഭിലാഷംപൂൎണ്ണമങ്ങുതരുന്നുണ്ടു
വേണ്ടതെല്ലാംപറഞ്ഞാലും!വേണ്ടഖേദമിനിമേലിൽ
കുണ്ഠഭാവംകളഞ്ഞെന്നെക്കണ്ടുകൊൾവിൻപുരോഭാഗേ"
ഇത്തരമുള്ളവിരിഞ്ചന്റെഅരുളപ്പാടതുകേട്ടു
ബദ്ധമോദമസുരന്മാർനയനങ്ങൾതുറന്നാശു
ഭക്തിയോടങ്ങെഴുന്നേററുമൂന്നുപേരുംകരംകൂപ്പി
പത്തുനൂറുനമസ്കാരം ചെയ്തുകൊണ്ടങ്ങുണൎത്തിച്ചു;
"പങ്കജസംഭവ!പോററി! നിൻകൃപകൊണ്ടടിയങ്ങൾ
ശങ്കരന്റെഭക്തരായി ശങ്കവിട്ടുനടക്കേണം;
വിശ്വമെല്ലാമടിയങ്ങൾക്കൊത്തവണ്ണംവരുത്തേണം
വിശ്വനാഥന്മാരിതായീമടിയങ്ങളായ്വരേണം;
ഞങ്ങളോടെതിരിടുന്നാജനമെല്ലാമടങ്ങേണം
ഞങ്ങളെക്കൊല്ലുവാനാരുംമതിയല്ലെന്നിരിക്കേണം
ഭംഗിവാക്കൊന്നരുൾചെയ്താൽക്കൂടുകില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും
ഞങ്ങളൊട്ടുംദോഷരല്ലചെണ്ടകൊട്ടിക്കയുംവേണ്ട
എന്തിനായിട്ടിവിടെയ്ക്കുവന്നുചാടിയതിൽപ്പിന്നെ
ചിന്തകൊണ്ടുംകണക്കില്ല കിട്ടിയല്ലാതയയ്ക്കില്ല
രണ്ടുമൂന്നുവിധംവേണംവരമെന്നോമതിയാവൂ;
ഭവനങ്ങൾമൂന്നുവേണം വേണ്ടതെല്ലാമതിൽവേണം
ഭുവനംമൂന്നിലുംതാനേനടക്കേണമതുകൂടെ
ഭവനായഭഗവാങ്കൽഭക്തിഞങ്ങൾക്കുറയ്ക്കേണം
ആയിരംവത്സരംഞങ്ങൾവേർപിരിഞ്ഞുനടക്കേണം
ആയതങ്ങുകഴിയുമ്പോൾക്കൂടിയെത്തുമൊരുദിക്കിൽ
മുപ്പത്തുനാഴികകൊണ്ടങ്ങെട്ടുകുറിട്ട കണ്ടെന്നാൽ
അല്പകാലമൊരുദിക്കിൽക്കൂടിവാഴുംമൂന്നുപേരും
അപ്പൊഴങ്ങൊരസ്ത്രംകൊണ്ടൊരുത്തൻമൂന്നുപേരെയും

ഒപ്പമങ്ങുവധിച്ചാലന്നു ചാവാൻമടിയില്ല
പിന്നെയുംവേർപെട്ടുംഞങ്ങളായിരംവത്സരകാലം
പിന്നെയുംകൂട്ടമവ്വണ്ണംവരംകൊണ്ടെത്തുവരുത്തേണം
ആമെങ്കിൽവരമിന്നുവിരവോടിങ്ങുതന്നാലും
അല്ലെങ്കിലിളക്കാതെതെരിക്കെന്നേനടന്നാലും!
വല്ലാതെവരുമെന്നൊന്നതുക്കൂടെക്കരുതേണം”
എന്നെല്ലാമവരുടെവാക്കുകേട്ടുവിരിഞ്ചനും
ഉന്നിച്ചകോപമുള്ളിലാക്കിനിന്നാങ്ങരുൾചെയ്തു
തന്നേക്കാമുണ്ണികളെ!നിങ്ങളുടെഅഭിപ്രായം;
ആശാരിപ്പണിക്കനാമമയന്തന്നേവരുത്തീട്ട-
ങ്ങാശയ്ക്കൊത്തപോലെപുരംമൂന്നുപണിയിപ്പിൻ
നാശങ്ങളണയാത്തപുരങ്ങളിലിരുന്നുകൊ-
ണ്ടാശാന്തങ്ങളിലെല്ലാംനടന്നാലുംഭടന്മാരെ!
നിങ്ങൾക്കുമനതാരിലുള്ളവണ്ണംഭവിക്കട്ടെ
നിങ്ങൾക്കുത്രിപുരന്മാരെന്നുപേരുംഭവിക്കട്ടെ
ഇങ്ങിനെവരംനൾകിവിരിഞ്ചനുംസുരന്മാരും
തിങ്ങിനമുനിമാരുംഗമിച്ചാരംബരംനോക്കി;
താരകനാമസുരന്റെമക്കളായത്രിപുരന്മാർ
സാരമായശിവഭക്തിമുഴുത്തുമാനസതാരിൽ
ചാരുവായജടാഭാരംധരിച്ചുത്തു[illegible]യുംചൂടി
ചാരമെല്ലാമടിതൊട്ടുമുടിയോളംപൂശിനന്നായ്
ചേരുമാറുപുലിത്തോലുമുടുത്തുകൌതുകത്തോടെ
ഭൂരിരുദ്രാക്ഷജാലങ്ങളണിഞ്ഞുകണ്ഠദേശത്തിൽ
ഹരന്റെതിരുനാമംജപിച്ചുമൂവരുംകൂടെ
“തരുണേന്ദുകലാധര പാഹിവിഭോ!
ഹരശങ്കര!ശങ്കര!പാഹിവിഭോ
ഗിരിജപ്രിയവല്ലഭ! പാഹിവിഭോ!”

ഇപ്രകാരംതിരുനാമമുരചെയ്തു നടക്കുന്നാ
മുപ്പുരന്മാർമയൻതന്നെസ്മരിച്ചാരാദരവോടെ
ശിൽപ്പിമാരിൽമികവേറുംമയനാശുപോന്നുവന്നു
അപ്രമേയാദ്ധികൻകരെകൌശലമന്ദിരംതീർപ്പാൻ
അരംവേണ്ടാവാളുവേണ്ടാവാച്ചിവേണ്ടാഉളിവേണ്ടാ
തരംനോക്കീട്ടൊരുദിക്കിൽമഴുകൊണ്ടന്നുകുത്തുമ്പോൾ
പുരന്താനെജ്ജനിച്ചീടുംതനിച്ചപർവ്വതംപോലെ
"തമ്പുരാന്മാരടിയനെച്ചിന്തചെയ്യാനെന്തുമൂലം?
വമ്പിയന്നഭവാന്മാരൊന്നരുളിച്ചെയ്തുകേൾക്കേണം
കല്പനകേൾപ്പതിന്നോത്തുംമടിയില്ലായടിയന്നു"
ഇപ്രകാരമുണർത്തിച്ചാനസുരാശാരിയുമപ്പോൾ;
എന്നതുകേട്ടൊരുനേരംതാരകാക്ഷനരുൾചെയ്തു:—
"ഇന്നുതന്നെഭവനങ്ങൾമൂന്നുപോക്കംചമച്ചാലും!
പൊന്നുകൊണ്ടുംവെള്ളികൊണ്ടുംഇരിമ്പുകൊണ്ടുമോരോന്നു
ഉന്നതമായിരിക്കേണംവിസ്തൃതമായിരിക്കേണം
പിന്നെവേണ്ടുന്നവസ്തുക്കളെതിൽതന്നെജനിക്കേണം;
നന്നുനന്നെന്നൊരുപോലെ കേളിനിളെപ്പുരക്കേണം"
വെണ്മചേരുംവചനങ്ങൾകേട്ടനേരംമയന്താനും
വെണ്മഴുകൊണ്ടുടൻമൂന്നുവെട്ടിനാൻഭൂതലന്തന്നിൽ;
വെണ്മണിമാളികോദ്യാനംപ്രൌഢവാപീതടങ്ങളും
പ്രൌഢിയോടെപുരംമൂന്നുംവിളങ്ങിക്കാണായിവന്നു

മാടവുംമണിമാടവുംപതിനെട്ടുകെട്ടുനിരക്കവേ
നാടശാലകൾകോടിഹാടകവാടകൂടഗൃഹങ്ങളും
ഘോടകാലയജാലവുംപലചേടകാലയവീടുകൾ
കുങ്കുമാലയമങ്കണങ്ങളുമങ്കവെങ്കളിമാടവും
തങ്കശാലകളങ്കശാലകളങ്കശോഭിതമണ്ഡപം

കിങ്കരാലയചുങ്കശാലകൾമങ്കമാരുടെവീടുകൾ,
കോട്ടമാളികചെട്ടിപട്ടണമൂട്ടുകെട്ടുകൾതട്ടുകൾ,
സിന്ദുവാരവുമെന്നുവേണ്ടമരങ്ങളെത്രതരങ്ങളിൽ
ചെമ്പകങ്ങളിരിമ്പകങ്ങൾകരിമ്പുരംഭകരിമ്പന
ചെമ്പരത്തിപരത്തിപഞ്ഞിപാതിരിഅത്തിഇത്തിവടങ്ങളും
മുല്ലമല്ലികചെങ്കുറുഞ്ഞികരിങ്കുറുഞ്ഞികുറുഞ്ഞിയും
ദാനവാധിപസേനകൾക്കൊരുഹാനിയില്ലൊരുനേരവും
പീനപൌരുഷമങ്ങുമിങ്ങുമിരുന്നുലീലതുടങ്ങിനാർ;
ഗദ്യപദ്യമുരയ്ക്കയുംപലവിദ്യകണ്ടുരസിക്കയും
നല്ലപാട്ടുകളങ്ങുപാടിയൊട്ടുകമ്മെങ്ങുപിഴയ്ക്കയും
പകിടപലതരമാടിയുംപലപ്രകടരസമിടക്കൂടിയും
രസികജനമിടക്കൂടിയുംമൃദുഹാസിതംപൂമലർചൂടിയും
ഇത്തരംപലഘോഷഭീഷണഭൂഷണംബഹുഭാഷണം
ചിത്തമോഹനമാംപുരത്രയമത്രതീർത്തുമയാസുരൻ
എത്രയുംകുതുകംകലർന്നൊരുതാരകാക്ഷനുമക്ഷണം
തത്രനിന്നഥതമ്പിമാരൊടുകൂടവേഗിരമോതിനാൻ;
"ശില്പമെത്രയുമിപ്പുരത്രയമല്പമല്ലൊരുകൌശലം
കല്പകത്തണലിൽപ്പിറന്നിടി വസ്തുതിക്കുമിതെത്തുമോ?
ശില്പിമാരിലൊരുത്തനുംപുനരിപ്രകാരമൊരാലയം
തീർപ്പതിന്നൊരുതല്ലുകില്ലതിനില്ലനല്പഗുണാംബുധേ!
എങ്കിലിന്നുഗമിക്കനീമയശങ്കയില്ലനമുക്കഹോ
നിങ്കലെപ്പൊഴുമുണ്ടെനിക്കുപ്രസാദമെന്നുധരിക്കനീ
ശങ്കരൻകൃപകൊണ്ടുവേണ്ടതുമൊക്കെവന്നതികഞ്ഞുതേ
എങ്കിലീഭുവനാന്തകത്തതിമത്തവാഴുവനിന്നുഞാൻ;
പാകശാസനനെപ്പിടിച്ചുകൊടിത്തടത്തിൽമുറുക്കണം
ലോകപാലകരൊക്കെവന്നുപടിക്കലിങ്ങുകിടക്കണം
ലോകമൊന്നുമറിച്ചുവെക്കണമേകശാസനമാക്കണം

വാദമില്ലനമുക്കുചതുസ്സിവിക്രമങ്ങൾനടത്തണം
പട്ടണംചിലചുട്ടെരിക്കണമൊട്ടുവെട്ടിമുടിക്കണം
തൊട്ടതൊക്കെമുടിക്കണംപടക്കൂട്ടിവെക്കമെടുക്കണം
നീക്കമില്ലിനിയക്ഷരാജനൊടിക്ഷണംപടവെട്ടണം
വെക്കമങ്ങളകാപുരത്തിലിരിപ്പുമമ്പൊടുപോകണം
പൊക്കണങ്ങളണിഞ്ഞുകൊണ്ടവനിന്നിരന്നുനടക്കണം
മരണഭയമുടനിയലുമമരകളമരുവാൻപണിചെയ്യണം
കരുണനഹിനഹികരളിലൊരുകടുവോളമെങ്കിലുമിന്നഹോ
ചന്ദ്രബിംബമെടുത്തെനിക്കൊരുചാണയാക്കിയുരയ്ക്കണം
സാന്ദ്രശീതളകോമളം പനിനീരുമുണ്ടതിലെപ്പൊഴും
സൂര്യബിംബമെടുത്തെനിക്കൊരുപൂണലാക്കിവളയ്ക്കണം
താരകാവലികൊണ്ടെനിക്കൊരുഹാരമാലചമയ്ക്കണം
താരകാക്ഷനടങ്ങുകില്ലനിനച്ചതൊക്കെവരുത്തണം
ഉരഗപതികളുമമരപതികളുമനിശമെന്നെവണങ്ങണം
പരിചിലവരുടെധനവുമനവധിജനവുമനവധിതീരണം
ജംഭശാസനനുംതനിച്ചനിലിമ്പവൃന്ദമശേഷവും
ഡംഭകാട്ടിഞെളിഞ്ഞിരിപ്പതുമിന്നെനിക്കിഹകാണണം
രംഭമേനകചിത്രലേഖയുമത്രവന്നുവണങ്ങണം;
ശംഭുസേവപദാംബുജദ്വയമുണ്ടെനിക്കവലംബനം"
വീരനായതാരകാക്ഷനിത്ഥമോരോന്നുരചെയ്തു
പൊന്നുപുരത്തിലകംപുക്കുപള്ളിമാടംമുകളേറി;
അങ്ങുമിങ്ങുംനടക്കുന്നോരസുരന്മാരത്തുനേരം
തങ്ങൾതങ്ങൾപടയോടെവന്നുപററിധിറയുന്നു
ഒററവാളുംപരിചയുംപത്തിവാളുംകോപ്പുവാളും
അററമില്ലാത്തായുധങ്ങൾകരങ്ങളിലെടുത്തുംകൊ-
ണ്ടുററവരാമസുരന്മാർവന്നുചുററുംനിറയുന്നു
മററുമോരോപദാത്ഥങ്ങൾകാഴ്ചവച്ചുവണങ്ങുന്നു,

ചുററുമെല്ലാംനിറഞ്ഞങ്ങുതിങ്ങിനില്ക്കുന്നഭൃത്യന്മാർ
ഉള്ളിൽപേടിയുംതേട്ടിചിലമന്ത്രിപ്രവരന്മാർ
പള്ളിത്രാമ്പിമേലേറിതിരുമുമ്പിൽചെന്നുനിന്നു
പള്ളിക്കട്ടിലിൻതാഴെനിന്നുമൂക്കിൽവിരൽതള്ളി
ഭള്ളു കാട്ടിക്കൊണ്ടുകാൎയ്യമുണൎത്തിച്ചുവസിക്കുന്നു
ചൊല്ലുന്നനൃപതിക്കുതല്ലുന്നസചിവന്മാർ
തല്ലുന്നനൃപതിക്കുകൊല്ലുന്നസചിവന്മാർ
കൊല്ലുന്നനൃപതിക്കുതിന്നുന്നസചിവന്മാ-
രെല്ലാമിങ്ങിനെതന്നെചൊല്ലുന്നമതിമാന്മാർ
ക്രൂരനാമസുരൻെറ കാൎയ്യക്കാരവരേററം
ക്രൂരന്മാർപലമീശക്കൊമ്പന്മാരൊരുപോലെ
ദൂരവേപഞ്ചപുച്ഛമടക്കിക്കൊണ്ടുചെന്നിട്ട-
ങ്ങീരേഴുലവനത്തെമുടിപ്പാനാഗ്രഹത്തോടെ
ഒരുത്തൻചെന്നൊരുകാൎയ്യംധരിപ്പിപ്പാൻതുടങ്ങുമ്പോൾ
കരുത്തുള്ളയജമാനന്മാർവിരുദ്ധമായുരചെയ്യും
കരത്തിൽനാലെടുത്തങ്ങുകൊടുത്താൽകാൎയ്യമൊട്ടെല്ലാം
വരുത്തുംശീലമവ്വണ്ണംവിരവോടുധരിച്ചാലും
സുരന്മാരിൽപണ്ടുപണ്ടേതുടങ്ങിമാനസതാരിൽ
അടങ്ങുന്നില്ലിതുനേരമൊട്ടുങ്ങാതുള്ളൊരുവൈരം
കടുക്കോപംകലൎന്നൊരുതാരകാക്ഷനതുനേരം
കടക്കണ്ണുചുവത്തിക്കൊണ്ടരുൾചെയ്താനിപ്രകാരം
"കാൎയ്യബോധംതികഞ്ഞുള്ളകാൎയ്യക്കാർപലരുണ്ടു്
കാൎയ്യമൊന്നങ്ങുരചെയ്വാൻതുടങ്ങുന്നുഞാനമിപ്പോൾ
വീൎയ്യമേറുംമുകുന്ദൻെറശക്തികൊണ്ടിജ്ജനമെല്ലാം
നാരിമാരെന്നതുപോലെഭയപ്പെട്ടുവസിക്കുന്നു
നാണമെന്നുംശൌൎയ്യമെന്നുംബോധമെന്നുംവീൎയ്യമെന്നും
വേണമെന്നിജ്ജനങ്ങളിലൊരുത്തൎക്കുംമനസ്സില്ല

പ്രാണനീക്കൂട്ടിലുള്ളപ്പോൾതാണിരിപ്പാനെളുതല്ല
ഞാണിനത്രേപിറന്നൊള്ളു ഞങ്ങളെന്നുധരിച്ചാലും
ആനനംനാലുള്ളവന്റെഭക്തികൊണ്ടീജ്ജഗത്തെല്ലാം
ഞാനൊരുത്തൻജയിച്ചീടാമത്ര ചാകില്ലറിഞ്ഞാലും
സർവ്വദേവാധിപത്യത്തെനിർവ്വഹിച്ചമരുവുന്ന
പർവ്വതാരിക്കൊരുകൂട്ടംഗർവ്വപാരംമനക്കാമ്പിൽ
സപർവ്വമാരോടുകൂടിസർവ്വകാലംരമിക്കുന്ന
ഉർവ്വശീകാമുകൻപോരിലുർവ്വീതന്നിൽപതിക്കേണം
വേണ്ടവേണ്ടാഎന്നുവെച്ചിട്ടൊക്കയുംഞാൻക്ഷമിക്കുന്നു
വേണ്ടതല്ലെന്നറിയാഞ്ഞിട്ടല്ലമന്ത്രീശ്വരന്മാരേ!
അച്ഛനല്ലന്നിവരുടെ പിച്ചയേതുംഫലിച്ചില്ല
പൂച്ചയെക്കണ്ടെലിപോലെവിറച്ചുകൊണ്ടിരുന്നല്ലോ
അച്ഛനേയുമിവർതന്നൊതച്ചുകൊല്ലിച്ചതുംപിന്നെ
അച്ചതിവുനിനയ്ക്കുമ്പോളുച്ചകോപംജ്വലിക്കുന്നു
പങ്കജബാണനെപ്പണ്ടുശങ്കരന്റെകനൽക്കണ്ണിൽ
ശങ്കകൂടാതെചാടിച്ചാർഹങ്കൃതിക്കാർപലർകൂടി
സന്ന്യസിച്ചഭഗവാനെക്കൊണ്ടുവേളികഴിപ്പിച്ചു
മുന്നിലേകൈതവംപാരംകണ്ടതുംകേട്ടതുമില്ല
എന്നുവേണ്ടാശചീകാന്തനൊത്തവണ്ണംകാര്യമെല്ലാം
അന്നുവെട്ടംറാളിനുനെയ്യിട്ടിരുന്നുലോകമെല്ലാം
ദന്ദശൂകാധിപനായവാസുകിയെക്കയറാക്കി
മന്ദരപർവ്വതത്തെയുംമത്തുമാക്കീട്ടൊരുനാൾ
പാല്ക്കടലിൻനടുവിലിട്ടാക്കമോടേവലിച്ചപ്പോൾ
വെക്കമോരോപദാർത്ഥങ്ങളതിൽനിന്നുമുത്ഭവിച്ചു
കല്പവൃക്ഷങ്ങളുണ്ടായിനല്ലപെണ്ണുങ്ങളുണ്ടായി
ശില്പമോടെനാലുകൊമ്പുള്ളാനയുംവന്നാശുപൊങ്ങി
ഇത്തരംനല്ലവസ്തുക്കൾവാനവന്മാർകൈക്കലാക്കി

അത്രമാത്രമൊന്നുപോലുമിജ്ജനത്തിന്നുതന്നില്ല
ശങ്കരനുമതിലൊന്നുംകൊടുത്തില്ലെന്നതേയല്ല
ശങ്കവിട്ടുഭഗവാനെക്കാളക്കൂടംകുടിപ്പിച്ചു
ആറുചൂട്ടുംഭഗവാനുൽക്രമമില്ലദേവകൾക്കു
ആറുകൂട്ടംപറഞ്ഞീടാമിപ്രകാരംകൈതവങ്ങൾ
അത്രപൊന്നുംപണങ്ങളുംഛത്രവുംചാമരങ്ങളും
വൃത്രവൈരിപുരംതന്നിൽമെത്തയേറിക്കിടക്കുന്നു
പത്തനങ്ങൾക്കിടംപോരാഞ്ഞങ്ങുമിങ്ങുമിരിക്കുന്നു
തത്രതത്രനടന്നോരോന്നിരക്കുന്നോകപാലിക്ക-
ങ്ങത്രമാത്രംകൊടുപ്പാനുംമനസ്സില്ലശാന്മാർക്കു
നേത്രമേറുന്നരാജാവിന്നതിന്നൊത്തുംകൂട്ടമില്ല
അസ്ഥിമാലയെടുത്തീശൻമുത്തുമാലയണിയുന്നു
വസ്ത്രമില്ലാഞ്ഞുടൻനല്ലപുലിത്തോലങ്ങുടുക്കുന്നു
ചെമ്പകപ്പൂമലരില്ലാഞ്ഞമ്പിളിത്തെല്ലുചൂടുന്നു
ചന്ദനമില്ലാത്തുമൂലംവെണ്ണീർകൊണ്ടണിയുന്നു
മേളമേററംകലർന്നൊരുവാഹനമില്ലാത്തുകൊണ്ടു
കാളകണ്ഠൻഭഗവാനുംകാളയേറിനടക്കുന്നു
ആളുമില്ലവാളുമില്ലകാമവൈരിക്കതുമൂലം
കാളിയേയുംകൂളിയേയുംതുണകൊണ്ടുനടക്കുന്നു
ഇപ്രകാരമിരിക്കുന്നാസുപ്രകാശസ്വരൂപിക്ക-
ങ്ങപ്രിയത്തെവരുത്തുന്നാദുഷ്പ്രഭുക്കൾക്കിന്നുതന്നൊ
നിഷ്പ്രകാശംവരുത്തേണംക്ഷിപ്രമെന്നുധരിച്ചാലും
തൽപ്രകാരംകൊണ്ടുലോകർക്കപ്രിയങ്ങൾഭവിച്ചാലും
പൊമ്പുരത്തിലിരിക്കുന്നോഞാനുമെന്റെഭടന്മാരും
ഉമ്പർകോന്റെനാടുപാടെമുടിപ്പാനുംതുടങ്ങുന്നു;
തമ്പിയായകമലാക്ഷൻവെള്ളിഗേഹേവസിച്ചുകൊ-
ണ്ടിമ്പമോടുഭൂമിതന്നിൽചിലനാശംവരുത്തേണം

ഇരുമ്പുമന്ദിരേവിദ്യുന്മാലിതാനുംപാലുകാച്ചി
തരിമ്പുംപേടികൂടാതെചെന്നുപാതാളലോകത്തെ
പെരുമ്പാമ്പന്മാരെയെല്ലാമൊരുമ്പെട്ടുകരംകൊണ്ടു്
കരിമ്പിന്തണ്ടെന്നപോലെപിടിച്ചൊക്കെപ്പിഴിയേണം

ഇത്തരമങ്ങുരചെയ്തൊരുദാനവ-
സത്തമനെത്തിയഭൃത്യജനത്തോടു-
മൊത്തുതകൎത്തുതിമിൎത്തുപുറപ്പെട്ടു
സത്വരമൊത്തുകളിച്ചുപുളച്ചഥ
ചെണ്ടപെരുമ്പറകാളംകടുന്തുടി
മദ്ദളമെന്നിവവാദ്യരവങ്ങളാൽ
അണ്ഡകടാഹംമുഴക്കിപ്പതുക്കവേ
ബ്രഹ്മാണ്ഡഭാണ്ഡംമുഴങ്ങിത്തുടങ്ങി
ശൈലങ്ങളേഴുംകുലുങ്ങിത്തുടങ്ങി
പാലാഴികൂടെക്കലങ്ങിത്തുടങ്ങി
മാലോകർചിത്തംവിറച്ചുപതുക്കേ
മാലോടുകൂടെമയങ്ങിത്തുടങ്ങി

ഇത്തരമ്പലഘോഷമാൎന്നൊരുദൈത്യസേനകളോടുടൻ
ഒത്തുകൂടിനതാരകാക്ഷമഹാസുരൻബഹുപൌരുഷൻ
തമ്പിമാരൊടുയാത്രചൊല്ലിയനുഗ്രഹിച്ചുപതുക്കവേ
ഉമ്പർകോനുടെനാടുനോക്കിനടന്നുകാഞ്ചനകോട്ടയിൽ
വാനമൊക്കെനിറഞ്ഞുവിങ്ങിനദാനവപ്പടയോടുടൻ
താരകാക്ഷപടജ്ജനങ്ങളുടൻകടന്നുസുരാലയേ
ഘോരകൎമ്മമനേകമങ്ങുതുടങ്ങിയോരുദശാന്തരേ
പാരമുള്ളിലിയന്നപേടികലൎന്നദേവകളേവരും
സ്വൈരമങ്ങുവസിക്കുമിന്ദ്രനൊടിപ്രകാരമുണൎത്തിനാർ
"ഉമ്പർകോനേതമ്പുരാനേമുടിഞ്ഞുനമ്മുടെരാജ്യം;

പൊമ്പുരക്കാരനെക്കണ്ടുഭയപ്പെട്ടുഞങ്ങളെല്ലാം
ദുഷ്ടർവന്നുനിരക്കുന്നുകഷ്ടമോരോന്നുരയ്ക്കുന്നു
ശിഷ്ടരേയുംതടുക്കുന്നുനിഷ്ഠയെല്ലാംപരത്തുന്നു
നന്ദനത്തിൽകടക്കുന്നുചന്ദനങ്ങൾഒടിക്കുന്നു
കന്ദരങ്ങളടയ്ക്കുന്നുകാനനങ്ങൾതകർക്കുന്നു
കളിത്തട്ടില്ക്കരയേറിഞെളിഞ്ഞങ്ങുവസിക്കുന്നു
അഭ്രമുവല്ലഭൻതന്റെശുഭ്രദന്തേപിടിക്കുന്നു
വിത്തമെല്ലാംമടിക്കാതെകുത്തിവാരിക്കവരുന്നു
പത്തുലക്ഷംദനുജന്മാർപത്തനങ്ങൾവളയുന്നു
കാൽത്തളിരിൽവീണുവന്ദിക്കുന്നവരിൽത്തെളിയുന്നു
തമ്പുരാനേ! അടിയങ്ങൾക്കെന്തുദണ്ഡംമനക്കാമ്പിൽ
ഇമ്പമോടിജ്ജനങ്ങളെജയിപ്പാനെത്രയുംപേ[illegible]ൽ
വമ്പർവന്നങ്ങടുക്കുമ്പോൾതടുപ്പാൻശക്തിയില്ലാഞ്ഞാൽ
ചെമ്പിലെച്ചോറുതിന്നുന്നാഞങ്ങളെക്കൊണ്ടെന്തുകാര്യം"
ഇത്ഥമോരോവീരവാദംപറഞ്ഞുകൊണ്ടത്രനേരം
ബദ്ധമോദംസുരന്മാരുമസുരപുംഗവന്മാരും
യുദ്ധഘോഷംമുതിന്നാരങ്ങെത്രയുംഘോരമാംവണ്ണം
പടകളിരുപുറമാൎത്തുകൂടി
പടഹതധടതധടഘോഷമാടി
പടുതതേടിപലരുകൂടി
ശരമതേറ്റുവിരണ്ടുലഞ്ഞു
വില്ലെടുത്തുപിടിക്കയുംതട-
വില്ലുതമ്മിലടിക്കയും
ചിലരഴ്ഴകയുഞ്ചിലരുതൊഴുകയും
പോരിന്റെപൊലിമകളോരോന്നായുരചെയ്വാൻ
പോരാനേരവുംപിന്നെതീരായെവന്നംചൊന്നാൽ
പാരാതെസുരന്മാരങ്ങോരോദിക്കിലേക്കോടി

താരകാക്ഷനും യുദ്ധം ചെയ്യുന്നാദിശിയിങ്കൽ
തേരീന്നങ്ങുടൻ ചാടി ദൂരത്തിന്ദ്രനും പോയി
പാരം ഭീതനാം ജംഭവൈരിക്കും സുരന്മാർക്കും
ഭീരുക്കളെന്നതന്നേ പേരും വീണിതക്കാലം
ചേരുന്ന സുഖമെല്ലാമാരോമൽ കനിവോടെ
സ്വൈരമേ വരുത്തിക്കൊണ്ടാരോടും കുറയാതെ
വീരനാകും താരകാക്ഷൻ ചാരുവേഷത്തോടുമങ്ങു
നേരമ്പോക്കിന്നു നല്ലനാരിമാരുടെ കൂത്തും
ശാരികാമൊഴികളും ചാരുവാം വിലാസവും
സാരസ്യങ്ങളും മേളിച്ചോരോ കേളിയുമാടി
വീര്യസ്വർഗ്ഗവും കിട്ടി ധീരൻ വാണതുകാലം.

വെള്ളിക്കോട്ടയിലുള്ള കമലാക്ഷനവരിയി-
ലുള്ള മാനുഷരുടെ നാടുകളും വീടുകളും
കൊള്ളിവെച്ചങ്ങെരിക്കുന്നതിലെസ്സഞ്ചരിക്കുന്ന
കള്ളക്കൊണ്ടൊരു നേരമെള്ളോളം ഭയമില്ല
കള്ളന്മാരൊരു കൂട്ടം ഭൃത്യന്മാരവർ പിന്നെ
കള്ളിന്നും കരുപ്പിന്നും തിരഞ്ഞങ്ങു നടക്കുന്നു
തള്ളിക്കൊണ്ടലയ്ക്കുന്നു ഭള്ളേറെ നടിക്കുന്നു
മുള്ളേറെപ്പറയുന്നു പിള്ളേരെപ്പിടിക്കുന്നു
കള്ളന്മാരുടെ വീട്ടിൽ പടവില്ലാ നല്ല ബാണം
പല്ലാം ഘോരമാം ദൃഷ്ടിതെല്ലാം കൈകളിലോരോ
കല്ലാ കണ്ടു പേടിച്ചു കൊല്ലും നമ്മളെ വന്നു
തല്ലും നമ്മളെയെല്ലാം തെല്ലും സംശയമില്ല
മെല്ലെ ഗാത്രവും കൊണ്ടു വല്ലടിക്കിന്നും പോകെ-
ന്നെല്ലാ മാനുഷന്മാരും ചൊല്ലി ധാവതി ചെയ്താർ
വായെല്ലാം പിളർന്നും കൊണ്ടസുരന്മാരടുക്കുമ്പോൾ

നായന്മാർതെരുതെരെപ്പായുന്നുവനന്തോറും
പായുംകട്ടിലുംവീടുംപോയെന്നാകിലുന്തന്റെ
കായംകിട്ടുമെന്നത്രേനായന്മാർനിനയ്ക്കുന്നു
ചുമരുണ്ടെങ്കിലേനല്ലചിത്രമുള്ളൂ ധരിച്ചാലും
ചോറുണ്ടെങ്കിലേനല്ലകറികൊണ്ടുകണക്കുള്ളൂ
അയ്യോകഷ്ടമിക്കൂട്ടംവന്നാടുകടന്നോരമെന്റെ
കയ്യിൽവാളുമില്ലാഞ്ഞുതടുപ്പാനാളുമില്ലാഞ്ഞു
പയ്യുകുത്തുമ്പൊളപ്പഞ്ചാക്ഷരംകൊണ്ടു കണക്കുണ്ടോ
പൊയ്യൊന്നോഎനിക്കുള്ള കയ്യരോടെകണക്കുള്ളൂ
ആട്ടക്കാരുടെക്കൂട്ടംനാടുവിട്ടുനടന്നീടും
കണ്ടമെല്ലാമത്രമാത്രംകൊടുത്താലീശ്ശുടെതന്നൊ
രണ്ടുപേക്കുംചിലവിനുവേണ്ടനെല്ലുംവിളയുന്ന
ചെണ്ടാകൊട്ടിനമുക്കിപ്പോളസുരന്മാർവിളവെല്ലാം
കൊണ്ടുപോകുന്നതുകണ്ടുകണ്ടിരിപ്പാറായിവന്നു
ഉണ്ടചോറുംമറന്നല്ലോകുണ്ടിലായിച്ചമഞ്ഞല്ലോ
കണ്ടുകൊൾവിൻകാലദോഷംതൊണ്ടനെന്നുപേരുവന്നു
നാശംകാൺകെടോ!രണ്ടുകാശിന്നുംമുതലില്ലാ
കാശിക്കുതിരിപ്പാനുംദേശങ്ങളറിവില്ല
ഇങ്ങിനെയൊരുക്കൂട്ടംമനുജന്മാർപറഞ്ഞിട്ടു
നാട്ടിലുംമലമൂട്ടിലുംചിലവലിയമലയുടെഗ്ഗുഹയിലും
ചെന്നുറച്ചുവിറച്ചുമനുജരൊളിച്ചുകൊണ്ടുനടക്കയും
വന്നദാനവരെന്നുകേട്ടുടനവിടെനിന്നുതിരിക്കയും
എന്നുവേണ്ടമഹീതലങ്ങളിലമളിശിവശിവപറവതോ?
താരകാക്ഷസഹോദരൻകമലാക്ഷനെന്നമഹാസുരൻ
ഘോരമാംപടയോടുക്കൂടെമദിച്ചുകൊണ്ടുനടക്കയും
പാരിലുള്ളപുരങ്ങളുംനഗരങ്ങളുംവിഭവങ്ങളും
സർവ്വമാശുനശിക്കുമാറുപരാക്രമങ്ങൾതുടങ്ങിയും

സവ്സുന്ദരിമാർവിളങ്ങിനവീട്ടുതേടിനടക്കയും
സരസതരിവാളകടകപിരിവളതാലിമാലപറിക്കയും
കുണ്ഠരാമവരംഗനാജനകണ്ഠസൂത്രമറുക്കയും
അവനിപതികടെഭവനമഖിലവുമവനമവനടെക്കൂട്ടവും
തവിട്ടുപൊടിമയമവിടയുമ്പുനരവനരഹിതമതാക്കിയും
അമ്പലത്തിനകത്തുചെന്നുബലിത്തിടിമ്പുപറിക്കയും
കൊമ്പനാനകളെപ്പിടിച്ചുടനകൊമ്പുരണ്ടുമൊടിക്കയും
“ഓത്തുചൊല്ലുകിലുണ്ടുകുററമതോത്തുകൊള്ളുകവിപ്രരേ
കൂത്തുപാട്ടുകളോട്ടമെന്നിവകാട്ടുകിൽപ്പഴിയിപ്പൊഴേ
കൂർത്തമൂർത്തശരങ്ങൾകൊണ്ടുടനകുത്തുവാൻകുറവില്ലഹോ
കുടകൾതഴകൾപിടിക്കയുംപടഹമുരജമടിക്കയും
ഇപ്പറഞ്ഞതിലൊന്നുമിനിഹഇപ്രഭുക്കൾതുടങ്ങൊലാ
കല്പനയ്ക്കനുകൂലമായിട്ടിപ്പോൾനിങ്ങൾനടക്കണം
നാട്ടിനുംനഗരത്തിനുംകാട്ടിനുംകനകത്തിനും
നായകൻകമലാക്ഷനായകനായകാലമൊരുത്തനും
തായമാട്ടുതുടങ്ങൊലാപോയകാലമതെല്ലൊടോ!
തമ്പുരാനുടെകാൽത്തളിക്കിഹകുമ്പിടേണമിതേവരും
വമ്പുകൊണ്ടിഹനില്ക്കുമേവനുംമുമ്പിൽവനിഹനില്ക്കണം
നമ്മുടാൾക്കുപണത്തിനാഗ്രഹമേറെയുണ്ടതുനിശ്ചയം
പടിക്കൽപാറപൊന്നെങ്കിൽപാതിതേവക്കെന്നപോലെ
തുടങ്ങുംനമ്മളോടിന്നുയജമാനന്മാരുമെല്ലാം
പടയ്ക്കുവേണമിക്കൂട്ടംകൊടുക്കുന്നോരമൊട്ടെല്ലാം
മടിക്കുന്താനുമെന്നാലുംമിടുക്കുണ്ടെങ്കിലേതാനും
കിടയ്ക്കുംഭോഷനെന്നാകിലുടുക്കുംവസ്ത്രവുംകൂടെ
പിടുങ്ങുംമന്ത്രിവീരന്മാർകടക്കേണംനാടുതോറും”
കൈക്കലേതാനുമുണ്ടെങ്കിൽതക്കവണ്ണംശ്രമിക്കേണം
കൈക്കലില്ലാത്തവൻതന്നൊയാർക്കുമില്ലബഹുമാനം

നാട്ടുവിട്ടുനടപ്പാനായ്തുടങ്ങുമ്പോളൊരുകൂട്ടം
വീട്ടുതോറുംമഠംതോറുമിരുന്നോരോന്നുരയ്ക്കുന്നു
ഇന്നലെരാത്രിയിലങ്ങസുരന്മാർചെന്നൊരുവീട്ടിൽ
കൊന്നുപോയിപൂരച്ചാരെത്തിന്നുപോലശ്ശവമെല്ലാം
എന്നപോലെജ്ജനംതിന്മാൻനന്നുപോലെന്നുകേൾക്കുന്നു
അവനിപ്പോളേകദേശംവയസ്സേഴ്പത്തുനാലായ്
കാഴ്ചയില്ലാകണ്ണിനൊട്ടുംചെവിരണ്ടുംകേട്ടുകൂടാ
പല്ലുംപോയിട്ടെത്രനാളായാക്രമില്ലപരമാർത്ഥം
കല്ലുകൊണ്ടുമതച്ചാലുംവെററ്ലതിന്മാനെളുതല്ല;
കൊല്ലുവാനിന്നസുരന്മാർവന്നുവെന്നാണ്ടറിയാതെ
മെല്ലെവന്നുപുറപ്പെട്ടാലങ്ങൊരുത്തൻപറയുന്നു
ചക്കരപൂരരുടെവീട്ടിൽകിങ്കരന്മാർവന്നുകേറി
മങ്കമാരെപ്പിടിച്ചങ്ങുകൊണ്ടുപോവാൻതുനിഞ്ഞപ്പോൾ
ചക്കരച്ചാരെഴുന്നേററുതൊങ്ങൽവാളുംപരിചയും
തങ്കരത്തിലെടുത്തുംകൊണ്ടങ്കണത്തിൽചാടിനിന്നു
മുററുംനിന്നങ്ങൊരുപോലെപററത്താണുകളിച്ചപ്പോൾ
അററമില്ലാതസുരന്മാർതോററുമണ്ടിക്കാട്ടുപുക്കു,
തിട്ടക്കംവന്നാട്ടുകളുമ്പോൾമിട്ടുകന്റെനമ്മുടെജ്യേഷ്ഠൻ
പൊട്ടക്കിണറപ്പുറപ്പെട്ടങ്ങുകളെയ്ക്കകംപുക്കു
കിടപ്പെല്ലാമവനിപ്പോളടുപ്പിലെന്നതുംകേട്ടു
കൂട്ടമോടെമനുജന്മാർകെട്ടുകെട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു
കുട്ടികളെപ്പിടിച്ചങ്ങുപെട്ടകത്തിന്നകത്താക്കി
തെട്ടുകൊണ്ടുപൊതിഞ്ഞൊരുപട്ടരച്ചൻപുറപ്പെട്ടു
പട്ടരച്ചാ!തനിക്കുള്ളകെട്ടിലെന്തെങ്ങുരയ്ക്കുമ്പോൾ
കെട്ടിലെന്നാകച്ചകിച്ചെച്ചുഉനക്കെന്നോമലയാളി?
കിട്ടുവാനുണ്ടോടശേഷംകെട്ടുപോച്ചേച്ചഎന്നചെവ്വായ്
ഇന്നുരുംഷ്ടർഅസുരൻവന്നെട്ടുനാളാച്ചുതേഅയ്യോ

ശത്രുപോനാലെന്നാകാൎയ്യംശെത്തദ്ദൂരംവഴിവന്നേൻ
പടയിൽപട്ടരക്കെന്നോചോദ്യമെന്നാ?ങ്ങറിയാമൽ
ഇടയിൽവന്തകപ്പെട്ടേൻഗ്രഹപാരങ്ങളിനാലെ
ഇങ്ങിനെയങ്ങൊരുദിക്കിൽഒരുഘോഷമതുനേര-
മെങ്ങിനേഞാനിവയെല്ലാമുള്ളവണ്ണംപറയേണ്ടു;
സൂൎയ്യവംശത്തിലുംപിന്നെസോമവംശത്തിലുമുള്ള
ഭൂമിപാലന്മാരശേഷംപടയ്ക്കങ്ങുപുറപ്പെട്ടു
കുന്തിഭോജൻകാശിരാജൻസിന്ധുരാജൻസിംഹളേശൻ
മന്തിവ്യോമൻവീരവൎമ്മൻവിന്ധ്യപാലൻവീരപാലൻ
ധീരരാജൻമഹാമല്ലൻനല്ലവല്ലാളഭൂപാലൻ
വല്ലഭേന്ദ്രൻവീരചന്ദ്രൻപിന്നെവീരപ്പനായ്ക്കൻ
മുന്നിലങ്ങുവിളങ്ങുന്നമന്നവന്മാർപടക്കൂടി
ചെന്നാണഞ്ഞുപിണങ്ങുന്നവെള്ളിഗേഹക്കാരനോടു
പടയുംവെടിയുംനടയുംഇടയുംചിലവെട്ടുകളും
ചിലനീട്ടുകളുംവലകെട്ടുകൾനല്ലചവിട്ടുകൾ
ക്ഷോണിപാലപ്രവരന്മാംസുരാധീശപരന്തന്റെ
ബാണവൃമേററമായേററുപടതോററുവില്ലുമററു
ശോണിതങ്ങളണിഞ്ഞങ്ങുചത്രുശേഷിച്ചവർപിന്നെ
നാണറ്റുംകെട്ടൊരുപോലെതാണുവീണുവണങ്ങിനാർ
പ്രാണഹാനിവരുത്താതെപോണമെന്നുമവൎക്കില്ല
വേണ്ടതെല്ലാംകൊടുത്തോരോകോണിലാന്മാറൊളിച്ചാകെ
വാണുകൊണ്ടാരത്തുകാലംമനുജന്മാരൊരുക്കൂട്ടം
ഓണമില്ലവിഷുവില്ലവേലിയില്ലാവിളവില്ലാ
വാണുകൂടാവസ്ഥവൊന്നുംവാണിഭവുംനാസ്തിനായി;
അന്തണൎക്കുജപമില്ലയാഗമില്ലഹോമമില്ല
ഹന്തകഷ്ടം!തപസ്സില്ലാസ്നാനപാനങ്ങളുമില്ല;
എന്തിനിത്രപറയുന്നുവേണ്ടതെല്ലാമസ്തമിച്ചു

സങ്കടംമനാവന്മാൎക്കുചുകമൊന്നുംനാടന്നുടാ
മങ്കമാരൊട്ടുനന്നായികണ്ടുവെങ്കിലസുരൻെറ
കിങ്കരന്മാർവന്നുകേറിപ്പിടിച്ചങ്ങുകൊണ്ടുപോകും;
കാൎയ്യക്കാരനരണ്ടുകാശുകിട്ടാനെളുതല്ല
കാൎയ്യസ്ഥന്മാൎക്കുപിന്നെ,കാൎയ്യക്ലേശവുംവേണ്ടാ
കോയിക്കലെഴുതേണ്ടാവായിക്കുന്നതുംപക്ഷേ
വായിക്കാൻമടിച്ചങ്ങുകോയിക്കൽനടന്നോച്ചാൽ
സ്ഥായിക്കാർതരമില്ലാഞ്ഞോതിക്കടെപിജന്മാരും
സേവിക്കുന്നതുപോലെസേവിക്കാംനൃപന്മാരെ
അകമ്പടിനടത്തേണംഅടിയനെന്നുരയ്ക്കേണം
അകപ്പെട്ടാലിളയ്ക്കോലാവല്ലതെന്നാകിലുംചെയ്യാൻ
ഈവണ്ണംവന്നുക്രുടിഭുവനങ്ങളതുകാലം
കേവലംവനാസുരൻെറദുഷ്ടകൎമ്മംമുടക്കിയാൽ
നാട്ടിലെങ്ങുമൊരേടത്തുംകോട്ടകളങ്കവുമെല്ലാം
കോട്ടക്കാരനൊപ്പിച്ചേപൊറുപ്പിപ്പൂഎന്നുവന്നു
പാട്ടനെല്ലങ്ങളക്കേണംമുഷ്ക്കുപാരംതുടങ്ങീടും
പാട്ടഓലകൊടുക്കേണംതിങ്ങളിൽതിങ്ങളിൽചെന്നു
കാഴ്ചവച്ചുകണ്ടുകൊണ്ടാൽതങ്ങടേടംപൊറുപ്പിക്കാം
സകലദിക്കുകളെല്ലാംകമലാക്ഷനൊത്തവണ്ണം
സകലഭൂതലമെല്ലാംപാട്ടിലായെന്നതേവേണ്ടു
ഇരിമ്പുമന്ദിരക്കാരൻവിദ്യുന്മാലിയുമപ്പോ-
ളൊരുമ്പെട്ടുപുറപ്പെട്ടുപാതാളമകംപുക്കു
ഉരഗപുംഗവന്മാരെജയിച്ചുകോഴയുംവാങ്ങി
പരമപൌരുഷത്തോടേസുഖിച്ചാരെന്നതേവേണ്ടു

ഒന്നാംകളം സമാപ്തം.

ത്രിപുരദഹനം രണ്ടാംകളം.

ത്രിപുരന്മാരുടെദുഷ്ടചരിതങ്ങൾസഹിയാഞ്ഞു
ത്രിദശരൊടുകൂടെപ്പുറപ്പെട്ടുദേവരാജൻ
വിരിഞ്ചനുംസുരന്മാരുംസിദ്ധവിദ്യാധരന്മാരും
തരംചേൎന്നസുരസ്ത്രീകളെന്നുവേണ്ടാഖേചരന്മാർ
ഒരുമ്പെട്ടുവിരവോടേപയസാംഭോനിധിതീരേ
നിന്നങ്ങുമുകുന്ദനെസ്തുതിചെയ്താരതുകാലം.
ശേഷതല്പംമുകളേറിപ്പള്ളികൊള്ളുംഭഗവാനീ
ഘോഷമെല്ലാംകേട്ടനേരത്തുണൎന്നുകൌതുകത്തോടേ
തോഷമുള്ളിൽനിറഞ്ഞേറ്റംകരുണാശാലിയാംദേവൻ
തോഷലേശമകന്നോരുദേവകളോടരുൾചെയ്തു
“സ്വൈരമല്ലീസുരന്മാരേ! മുനിമാൎക്കുംഭവാന്മാൎക്കും
വൈരമേറുന്നസുരന്മാർദ്ദൂരവേവാഴുവോരല്ലീ?
വീരനായവാസവന്റെകരത്തിൽവജ്രമെപ്പോഴും
ഘോരമായിവിലസുമ്പോൾഭയത്തിനെന്തവകാശം?
ശുക്രശിഷ്യാദികളുടെവിക്രമങ്ങളൊരിക്കലും
ശക്രലോകങ്ങളിലെല്ലാംഫലംചെയ്യാനെളുതല്ലാ;
വിക്രമങ്ങൾക്കനുകൂലംവ്യാഴമല്ലോഗുരുഭൂതൻ
വക്രസംസാരങ്ങളൊന്നുംനിങ്ങടെനാട്ടിലില്ലല്ലോ?
ഇന്നുനിങ്ങൾപലർകൂടിവന്നതിൻകാരണമെല്ലാ-
മൊന്നൊഴിയാതുരചെയ്വിൻസുന്ദരീവല്ലഭന്മാരേ?”
എന്നിതെല്ലാമരുളപ്പാടങ്ങുകേട്ടുമുനിമാരും
വന്ദനംചെയ്തുകൊണ്ടേവമുണൎത്തിച്ചുവാൎത്തയെല്ലാം;
“ദേവദേവഹരേമുകുന്ദ! ജഗന്നിവാസനമോസ്തുതേ

ദേവവൈരികൾവന്നുനമ്മുടെനാടശേഷമടക്കിയേ
ഏവനാംബതശക്തിയില്ലതടുപ്പതിനതുകാരണം
കേവലംകരുണാനിധേ!ശരണംഭവാൻ!ശരണംഭവാൻ!
താരകാസുരമക്കളാകിയമൂന്നുപേരമരാരിമാർ
നേരുകേടുകൾകാട്ടുവാൻവിരുതോട്ടുക്രൂടിനടക്കയും
പാരിടത്തിലുമംബരത്തിലുമങ്ങുസർപ്പഗൃഹത്തിലും
പാരമുണ്ടമളിത്തരങ്ങൾമനസ്സുമുട്ടിമഹാമതേ!
കോട്ടകൊണ്ടുനടന്നുഞങ്ങടെനാട്ടുകംവകയാക്കിയേ
ചേട്ടകൾക്കൊരുകോട്ടമില്ലൊരുക്രൂട്ടമിങ്ങനെതീർന്നതേ
ജ്യേഷ്ഠനാകിയതാരകാക്ഷനമർത്ത്യലോകമടക്കിനാൻ
നാട്ടുകണ്ടകസോദരൻകമലാക്ഷനുഴിമുടിക്കയും.
രണ്ടുപേരുടെതമ്പിയാകിയതണ്ടുതപ്പിമഹാശഠൻ
കണ്ടതൊക്കെമുടിപ്പതിനാരവങ്ങൾനാട്ടിൽനടക്കയും
പണ്ടുഞങ്ങളിവണ്ണമുള്ളൊരുസങ്കടങ്ങളൊരിക്കലും
കൊണ്ടൽവർണ്ണ!സഹിച്ചുവെന്നൊരുകേട്ടുകേളിയുമില്ലഹോ!
ദുർജ്ജനത്തെനിവർത്തിവെച്ചുവരംകൊടുത്തുപുലർത്തുവാ-
നിജ്ജനത്തിലൊരുത്തനുണ്ടതുകുറ്റമല്ലിതുവന്നുപോം
ഇജ്ജഗത്തുനശിക്കുമങ്ങുകൊടുത്തിലെങ്കിലതോർക്കയാൽ
ഇജ്ജളർക്കുവരംകൊടുത്തുതരംകൊടുത്തുജഗത്രയം
അപ്പുരത്രയമപ്പൊഴെത്രയുമപ്രിയത്തെവരുത്തുവാൻ
ചെപ്പടിച്ചുപൊടിക്കിലോചിലചെപ്പടിക്കുതരംകെടും
അല്പമില്ലൊരുകെല്പുമിപ്പരിഷയ്ക്കുചിൽപ്പുരുഷോത്തമ!
ദക്ഷവൈരിഭഗവാനുംപക്ഷപാതംതുടങ്ങുന്നു
ശിക്ഷവന്നുപുരന്മാർക്കുരക്ഷവന്നവഴിപോലെ
ത്ര്യക്ഷണന്റെസേവകന്മാർകാൽക്ഷണംപോലിളയ്ക്കാതെ
ശിക്ഷകർമ്മംചെയ്തതെല്ലാമീക്ഷണംചെയ്കയേവേണ്ടു
രക്ഷചെയ്യേണ്ടവർതന്നെഭക്ഷണത്തിനൊരുമ്പെട്ടാൽ

കുക്ഷിമാത്രം പൊറുപ്പിപ്പാൻ ഭിക്ഷകൊണ്ടുമെളുതല്ലാ
യക്ഷികൾക്കുമക്ഷികൾക്കും പക്ഷികൾക്കും കക്ഷികൾക്കും
ത്ര്യക്ഷനല്ലോ രക്ഷശിക്ഷാപ്രക്രിയകൾക്കേകനാഥൻ
ഇക്ഷൂചാപാന്തകൻ തന്നെ പക്ഷപാതം തുടങ്ങുമ്പോൾ
ത്ര്യക്ഷതയ്ക്കുമിങ്ങു രണ്ടു പക്ഷമില്ലാപുരന്മാർക്കു
കഷ്ടമിന്നീയജമാനന്മാരുമെല്ലാം പലപക്ഷം
ദുഷ്ടതയ്ക്കു തുടങ്ങുമ്പോൾ ഇഷ്ടമാകും ചിലർകൂടെ
അഷ്ടിനന്നായ് കഴിച്ചുംകൊണ്ടേഷണിക്കു നടക്കുന്നു
യഷ്ടികളുമതിൽ തന്നെ പലരുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും!
ഇഷ്ടമല്ലാത്തവരെക്കൊണ്ടെത്ര കൂട്ടം ദൂഷണങ്ങൾ
ഇഷ്ടസേവന്മാരുതന്നെ നിന്നു കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുന്നു
കഷ്ടകാലം നമുക്കെല്ലാമെന്നുമാത്രം പറഞ്ഞേക്കാ-
മിഷ്ടമെല്ലാം പറഞ്ഞുകൊണ്ടരികിൽ വന്നവരെല്ലാം
ഇഷ്ടബന്ധുക്കളെന്നത്രെ ദേവരാജാവിൻ ഭാവം
ദുഷ്ടരുമുണ്ടതിൽ തന്നെ ശിഷ്ടരുമുണ്ടതിൽ തന്നെ
സ്പഷ്ടമായിട്ടറിയാഞ്ഞാൽ നഷ്ടമായി ഭവിച്ചേക്കും
വാളെടുക്കുന്നവരെല്ലാം വെളിച്ചപ്പാടെന്നപോലെ
മേളമേറും പ്രഭുക്കന്മാരെന്ന ഭാവം ചിലർക്കുണ്ടു്
വാളുവെട്ടും ടപ്പോരും ശൌര്യവുമാളടിയാരും
കേളിമന്നി[illegible]യെല്ലാം ഉള്ളവരെത്രയും തുച്ഛം
കേളികേട്ടപ്പുരുഷകലാസൂയകൊണ്ടെ ടാരുക്കൂട്ടം
താളമൊന്നു പിഴപ്പിപ്പാൻ തരം നോക്കി നടക്കുന്നു
എനിക്കത്രെ രാജ്യമെന്നും എനിക്കത്രെ രാജ്യമെന്നും
നിനച്ചേറ്റം ഞെളിയുന്നു തനിച്ചു ബുദ്ധിമാന്മാരും
തനിക്കിത്ര ബലമുണ്ടെന്നോർക്കിലും നിനയ്ക്കാതെ
മെനകെട്ടങ്ങിരിക്കുമ്പോൾ കനക്കേടും ഭവിച്ചേക്കും
ഉറക്കത്തിൽ പണിയ്ക്കുത്തമൊരുത്തർക്കും വരത്തില്ല

കരുത്തൻഞാനെന്നതന്നേവരുത്തേണമെന്നുവന്നാൽ
ഗുരുത്വംവേണമല്ലാഞ്ഞാലൊരുത്തനുമെളുതല്ല;
ജഗത്തിന്നുംനഗത്തിന്നുംമൃഗത്തിന്നുംഖഗത്തിന്നും
സുഖത്തിന്നുംനഖത്തിന്നുംഇടത്തിന്നുംവലത്തിന്നും
മരത്തിന്നുംതരത്തിന്നുംശിവത്തിന്നുംജപത്തിന്നും
ഇരിമ്പിന്നുംതുരുമ്പിന്നുംവരമ്പിന്നുംഞെരമ്പിന്നും
ജഗത്തിലുള്ളവസ്തുക്കൾക്കൊക്കവേകാരണഭൂതൻ
സമസ്തംനിന്തിരുവടിഎന്നുഞങ്ങളറിയുന്നു
സ്ഥാവരംജംഗമംവിഷ്ണുദേവനാരായണസ്വാമി!
കേവലാത്മസ്വരൂപനീദേവകൾക്കുതുണയ്ക്കേണം
നാടുപാടെനശിക്കുമ്പോൾചുടുതട്ടുംമനക്കാമ്പിൽ
ഓടിവന്നിപ്രദേശത്തുപാടുപാക്കുംഞങ്ങളെല്ലാം
കൂടെവന്നുഭവാനിപ്പോൾകൂടലരെക്കൊലചെയ്യും
കേട്ടതീരുമ്പോളിക്കൂട്ടംനാടുവാഴുംവഴിപോലെ
ഓടുമപ്പോളസുരന്മാരോടുമപ്പോളടിയങ്ങൾ
നാടുമപ്പോൾഭരിച്ചീടുംകൈടഭാരേ!ധരിച്ചാലും!
കൂടവേകൂടവേകണ്ടാൽകൂടെഞങ്ങൾക്കൊരിക്കലും
പ്രൌഢതയ്ക്കുംകുറവില്ലമൂഢതയ്ക്കുംകുറവില്ല
ഒന്നുകണ്ടാലറിയാത്തകൂട്ടമായിത്തീൎന്നുഞങ്ങൾ
വന്നുകണ്ടാലാവലാതിയുണൎത്തിപ്പാൻശക്തിയില്ല
എന്നുവേണ്ടാമിടുക്കന്മാരെന്നുഭാവംചിലൎക്കുണ്ടു
നിന്നുകൊണ്ടങ്ങുരചെയ്യാനെന്നിയേകൊള്ളരുതാരും
നാട്ടിലെങ്ങുമനൎത്ഥങ്ങളൊട്ടുമില്ലാത്തകാലത്തി–
ക്കൂട്ടമെത്രസമൎത്ഥന്മാർവലിപ്പമങ്ങിനെതന്നെ
പെട്ടകംകട്ടകംകുട്ടിപ്പട്ടരുംവാലിയക്കാരും
പെട്ടിയുംകട്ടിലുംവട്ടംകൂട്ടിനപൊന്നുറവാളും
വഞ്ചിയുംസഞ്ചിയുംവെള്ളിക്കാഞ്ചിയുംകാഞ്ചനക്കോപ്പും

പഞ്ചവുംതഞ്ചവുംകിഞ്ചിൽപുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചലുംകണ്ടാൽ
അഞ്ചുമാറുള്ള ഭാവങ്ങളഞ്ചുമാറുള്ളപൊന്മാല
അഞ്ചുമാറുംകളത്രങ്ങൾനെഞ്ചിലേറുംവിനോദങ്ങൾ
ഇക്കണ്ടെകപറഞ്ഞെന്നാലിക്കഥെയ്ക്കില്ലവസാനം
നീക്കണമെന്നിവയെല്ലാമൊക്കെയുംബോധമുണ്ടല്ലോ
അക്കവികൾശിഷ്യരായിട്ടിക്കരിക്കുതുല്യമായി
കർക്കശന്മാരസുരന്മാർധിക്കരിക്കുംമഹാകഷ്ടം
തമ്പുരാനെ!അടിയങ്ങൾസംഭരിച്ചമുതലെല്ലാം
പൊൻപുരക്കാരനുംകൂട്ടംവന്നുകൊണ്ടുകൈക്കലാക്കി;
ഉമ്പർനാട്ടിലുള്ളതെല്ലാം മുമ്പർനാട്ടിലസ്തമിച്ചു
കുംഭകോണേകൃതംപാപംകുംഭകോണേവിനശ്യതി
ഇത്രമാത്രമുണർത്തിക്കാമിതിൽപിന്നെതിരുവുള്ളം
വൃത്രശത്രുപുരംതന്നിൽഭവിച്ചെന്നാൽകിട്ടുമല്ലോ
എത്രതന്നേപറയാവൂദേവകൾക്കെന്നെതോന്നേണ്ട
ശത്രുചെയ്യോരപരാധംസഹിക്കാഞ്ഞിട്ടുരയ്ക്കുന്നു
ഊററവുംവന്നാകപ്പെട്ടാൽകുററകാക്കുമെല്ലതല്ല
ഈററപ്പാമ്പിൻവിഷമെല്ലാംപാററകൾക്കുസഹിക്കാമോ
നീററിലുള്ളമുതലകൾചീററിവന്നങ്ങടുക്കുമ്പോൾ
മാററിയാകുംതവളയ്ക്കങ്ങേററുപോവാനെളുതാമോ
മററൊരുത്തൻഗതിയില്ലാപ്പുരിഷയ്ക്കെന്നറിഞ്ഞാലും
കുററനേറുംപോററിതന്നെമാററലക്കുററകാരൻ
തോററുപോയാലേററുവാനുംപററുവാനുംതെററുവാനു-
മററമില്ലാവിധംചെററുംചുററുമെന്നേപറയാവൂ
ചെററുവാട്ടംവരുത്താതെഉററവരേ!തുണയ്ക്കേണം
കുററമുണ്ടെങ്കിലുമിന്നുപൊറുപ്പിക്കേണമേപോററി!”
ദേവകളിത്തരമെല്ലാമാവലാധിപ്രകാരങ്ങൾ
ദേവനോടങ്ങുണർത്തിച്ചുകേവലംനിന്നൊരുശേഷം

സേവകന്മാരുടെപീഡാഭാവമെല്ലാംകാങ്കമൂലം
ഭാവമൊന്നുപകൎന്നോരംദേവദേവനരുളംചെയ്തു
“ഞാനൊരുത്തൻനിരൂപിച്ചാലിതിനുപോംവഴിയില്ല
ദാനവന്മാരുടെബന്ധുപാൎവ്വതീവല്ലഭനല്ലോ;
ഭിന്നഭാവംകളഞ്ഞാലുമുപായങ്ങളുണ്ടുതാനും
ഹാനിനിങ്ങൾക്കൊരുനാളുംഞാനിരിക്കെബ്ഭവിച്ചീടാ;
പോകടോ!നാംമടിയാതെപാൎവ്വതീകാന്തനെക്കാണ്മാൻ
ശോകമെല്ലാംശമിപ്പിക്കുംലോകനാഥൻചന്ദ്രചൂഡൻ
ആകുലപ്പെട്ടവൎക്കെല്ലാമേകബന്ധുദയാസിന്ധു
ലോകസൃഷ്ടിസ്ഥിതിധ്വംസക്രിയകൾക്കുംഹേതുഭൂതൻ.”

പരമപുരുഷനിവണ്ണമൊന്നരുളംചെയ്തുദേവകളോടുടൻ
ഗരുഡഗളമതിലേറിയേറിനമുനിജനങ്ങളുമമരരും
പരിചൊടിളകിനപടകളിടവകതടിതിയാത്രതുടങ്ങിനാർ
രജനികരകലചൂഡമീശ്വരനമതമചലകുലോത്തമം
രജതഗിരിവരമമ്പൊടേയവർകണ്ടുകണ്ടുനടക്കയും
രജനിചരകുലശലഭജാലമഹാനലൻകരുണാകരൻ
രജനിപരിണതിവേളയിങ്കലടുത്തുചെന്നുമഹാതടേ
ഇന്ദിരാപതിയാകുമീശ്വരനിന്ദ്രനോടുപതുക്കവേ
മന്ദഹാസരസംകലൎന്നരുളംചെയ്തുശേഷജനത്തൊടും
“ഇന്നുനിങ്ങളശേഷരുംപുനരിന്ദുചൂഡനെയാദരാൽ
വന്ദനംകനിവോടുചെയ്തുതപസ്സുചെയ്യണമേവരും
നാരദൻമുനിപുംഗവൻപുനരിങ്ങുപോരികപോകനാം
സാരമായൊരുകാൎയ്യമുണ്ടിഹനാമതിന്നുതുടങ്ങുക”
വാരിജാക്ഷനിവണ്ണമൊന്നരുളംചെയ്തുദേവകളോടുടൻ
നാരദന്റെകരംപിടിച്ചുചിരിച്ചുകൊണ്ടുതിരിച്ചുത;
ബുദ്ധികൌശലശീലനാംപുരുഷോത്തമൻഗരുഡധ്വജൻ

വൃദ്ധതാപസവേഷമാശുധരിച്ചുബദ്ധകുതൂഹലാൽ
ശുദ്ധമാകുമൊരാൽത്തറപ്പുറമേറിവാണരുളീടിനാൻ
വൃദ്ധനെത്രവയസ്സുചെന്നുനരച്ചകണ്ണിമകൂടവേ
ക്ഷീരസാഗരവാരിപോലെവെളുത്തനീണ്ടൊരുതാടിയും
ചാരുവായകഷായവസ്ത്രവുമുത്തരീയവുമങ്ങിനെ
ഭൂരിപിംഗജടാകലാപവുമങ്ങുയോഗപടങ്ങളും
ചേരുമീവകമൂത്തബൌദ്ധനിതെന്നു കണ്ടവർചൊല്ലിനാർ
ബന്ധുവാകിയനാരദൻമുനിശിഷ്യനെന്നുനടിച്ചുടൻ
ഗ്രന്ഥമൊന്നുകരത്തിലാക്കിയഴിച്ചുനോക്കിയിരിക്കയും
എന്തിനിങ്ങനെവായനയ്ക്കുനടപ്പുമില്ലനിനയ്ക്കെടോ
ചിന്തയില്ലപഠിപ്പിലെങ്കിലടിക്കുമെന്നൊരുഭാവവും
വീണയങ്ങരികത്തുവെച്ചുപഠിക്കുമൊട്ടുനടിക്കയും
കാണിനേരമിളക്കിലാശുതാഡനങ്ങൾകൊടുക്കയും
ഇങ്ങിനെയൊരുശിഷ്യനുംഗുരുവുംപൊരുത്തൊരുകൈതവാ-
ലങ്ങുവാണുപുരത്രയംസപരുഷിക്കുമാൽത്തറമണ്ഡപേ
മൂന്നുലോകമുടൻമുടിച്ചുനടക്കുമപ്പുരദൈത്യരും
മൂന്നുപേരുമൊരായിരംവരിഷംതികഞ്ഞദശാന്തരേ
പോന്നുവന്നുജവേനബോധിമരത്തറയ്ക്കലൊരിക്കലേ
നിന്നുകൊണ്ടഥതമ്മിൽനോക്കിഹസിച്ചുകൊണ്ടവർചൊല്ലിനാർ
“നോക്കെടോ!ഒരുമൂപ്പരിന്നിഹവന്നുകൂടിയതാരെടോ!
നീക്കമില്ലൊരുശാസ്ത്രിയായതുപിന്നെനല്ലൊരുശിഷ്യനും
ബൌദ്ധനെന്നിഹതോന്നുമാകൃതികാൺകിൽപുനരെത്രയും
വൃദ്ധനെത്രനടന്നുവന്നതുമോർക്കിലെത്രയുമത്ഭുതം!”
ഇത്ഥമങ്ങുപറഞ്ഞുകൊണ്ടരികത്തുചെന്നുപുരത്രയം,
വൃദ്ധതാപസബൌദ്ധനോടുരചെയ്തുകൈതവകോവിദം
“ഗ്രന്ഥിയായഭവാനുടേകുലമേതെടോ!ഗൃഹമേതെടോ!
ബന്ധമെന്തിഹവന്നിരിപ്പതിനെന്തുപേരുതനിക്കെടോ?

ഗ്രന്ഥമെന്തുപുരാണമോ! അഥകാവ്യമോബതശാസ്ത്രമോ?
സിദ്ധമേതാലെപൊരുത്തവിദ്യയിലേതിലിങ്ങുപരിശ്രമം?”
താരകാത്മജവാക്കുകേട്ടുമുകുന്ദനൊന്നരുളീടിനാൻ
“വീരരാകിയനിങ്ങൾമൂവ്വരുമത്രവന്നുവസിക്കെടോ
സാരമാകിയബൌദ്ധശാസ്ത്രമിതെത്രയുംപുനരുത്തമം
നേരുതന്നെനിനയ്ക്കിലിന്നിതുകൊണ്ടുവേണമശേഷവും
സാരബുദ്ധിതിരിന്നുമില്ലിഹനിങ്ങൾമൂന്നുജനത്തിനും
ആരുചൊല്ലിയതപ്രകാരമൊരാഢ്യമുദ്രതുടങ്ങുവാൻ
ചാരമിങ്ങിനെനല്ലമേനിയിലാശുപൂശിയതെന്തെടോ?
ഭേദമെന്നുപറഞ്ഞതാരിഹനീരസങ്ങൾതുടങ്ങൊലാ
പുസ്തകങ്ങളിലൊന്നിലുംപുനരിത്തരംവിധിയില്ലെടോ
വസ്തുബോധവുമില്ലനിങ്ങടെനാട്ടിലെങ്ങുമിതെന്തെടോ ?
വിസ്തരിച്ചുപറഞ്ഞുകേൾക്കണമെങ്കിലിന്നുമഹോത്സവം
പുസ്തകങ്ങളിലുള്ളതൊക്കെമനസ്സിലുണ്ടുനമുക്കെടോ!
കാമവുംപുനരർത്ഥവുംപുരുഷാർത്ഥമിങ്ങിനെരണ്ടെടോ!
ഭൂമിവെള്ളവുമഗ്നിവായുവുമെന്നുനാലിഹഭൂതവും
മോക്ഷമെന്നൊരുവസ്തുവില്ലതിനാരുസാക്ഷിയതോർക്കണം
കാൽക്ഷണംകളയാതെനല്ലസുഖങ്ങളൊക്കെവരുത്തണം;
ഭള്ളുകാട്ടിഞെളിഞ്ഞിരുന്നുതപസ്സുചെയ്തുവിശന്നുതാ
നുള്ളകാലമൊടുക്കുവാൻവിടുഭോഷനെന്നിയെതോന്നുമോ?
വെള്ളവെററിലജാതിപത്രികപാക്കുതുക്കുകുപ്പുകേലയും
ഉള്ളനാളിലിളയ്ക്കൊലാചിതമല്ലിതെന്നുനിനയ്ക്കൊലാ,
കുങ്കുമംപനിനീരുചന്ദനമങ്കണാദിവിഹാരവും
ശങ്കവേണ്ടമനക്കരുന്നിലൊരിക്കലുംപുരവീരരേ!
ശങ്കരപ്രിയമെന്നുചൊല്ലിനിനച്ചുശിങ്കുകളിക്കൊലാ
എങ്കിലൊന്നുധരിക്കണംശിവനെന്നൊരീശ്വരനില്ലെടോ!
എങ്കൽനിന്നുധരിച്ചുകൊൾകസമസ്തശാസ്ത്രവുമിപ്പൊഴേ,

അമ്പിളിക്കലചൂടുവോൻമലരമ്പനെക്കൊലചെയ്തവൻ
ഇമ്പമാലയണിഞ്ഞവൻപലപാമ്പുകൊണ്ടുചമഞ്ഞവൻ
ഇത്തരംപലരുംപറഞ്ഞതുഭോഷ്ക്കുതന്നെയതിനുഞാ-
നുത്തരംപറയുന്നനേരമൊരുത്തനങ്ങുരിയാട്ടുമോ?"

മാധവന്റെവചനങ്ങൾകേട്ടനേരംത്രിപുരന്മാർ
ക്രോധമോടെകണ്ണുരുട്ടിമിഴിച്ചുനിന്നുരചെയ്തു.
"സാധുവായഭഗവാനെദൂഷിക്കുന്നതെന്തെടാമൂഢാ
ബോധിവൃക്ഷത്തറമേൽനിന്നിറങ്ങിപ്പോക വൈകാതെ
വൃദ്ധനായബൌദ്ധനേതുംശുദ്ധിയില്ല;ബുദ്ധിയില്ല
മുഗ്ദ്ധ ചന്ദ്രചൂഡനെക്കൊണ്ടബദ്ധങ്ങൾപറഞ്ഞെന്നാൽ
ഭക്തരായഞങ്ങൾകേട്ടാൽക്ഷമിക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും
ഭക്തിമുക്തിപ്രദൻസാക്ഷാൽജഗന്നാഥൻമഹാദേവൻ
ശങ്കരൻപാർവ്വതീകാന്തൻകാമവൈരികാലകാലൻ
തിങ്കൾമൌലീകാളകണ്ഠൻഞങ്ങടെതമ്പുരാനെല്ലോ
ദോഷവാക്കുപറഞ്ഞെന്നാൽനാക്കുഖണ്ഡിച്ചുപോമിപ്പോൾ
ഭോഷനായമൂത്തബൌദ്ധ!നടക്കശിഷ്യനുംതാനും
ദോഷവാക്കുപറഞ്ഞാലുംനിനച്ചാലുംശ്രവിച്ചാലും
ദോഷമുണ്ടെന്നറികനീമൂഢനേതുംബോധമില്ല;
പത്തുനൂറുവയസ്സായിട്ടൊരുവസ്തുതിരിയാത്ത
മൂത്തമാപ്പിളയ്ക്കുചാകാൻ മനസ്സില്ലാത്തത്രകഷ്ടം
കൃത്തിവാസസ്സിനേക്കൊണ്ടുദൂഷിച്ചെന്നാലിന്നുതന്നെ
മൃത്യുനിങ്ങൾക്കിരുവർക്കുമടുത്തുസംശയമില്ല"
ഇപ്രകാരംകയർക്കുന്നപുരന്മാരോടരുൾചെയ്തു
സുപ്രസന്നാനനൻദേവൻമുകുന്ദൻമന്ദമീവണ്ണം;
"മുപ്പുരന്മാർക്കിതുകേട്ടാലെന്തുബന്ധംമനക്കാമ്പിൽ
അപ്രിയംസംഭവിപ്പാനെന്തുചൊല്ലാംപരമാർത്ഥം

ഗാത്രവുംശ്രോത്രവും പിന്നെനേത്രവുംജിഹ്വയുംഘ്രാണം
പാൎത്തുകണ്ടാലിവയഞ്ചുമിന്ദ്രിയങ്ങളറിഞ്ഞാലും
അഞ്ചുകൊണ്ടുംശിവനുണ്ടെന്നറിവാനിന്നെളുതല്ലാ
പഞ്ചഭൂതാത്മകമായദേഹവുംദേഹിയുമില്ല;
കുതിരയ്ക്കുരണ്ടുകൊമ്പുണ്ടെന്നൊരുത്തൻപറഞ്ഞെന്നാൽ
അതുതന്നെവിശ്വസിച്ചാൽകണക്കുണ്ടോപുരന്മാരേ?
മതികൊണ്ടുവിചാരിച്ചുത്യജിച്ചാലുംമോഹമെല്ലാം
ചത്തവൻെറപ്രസാദത്തെവരുത്താമെന്നുചൊല്ലീട്ടു്
ചാത്തമൂട്ടുന്നതുംപിന്നെപ്പൊഴിലെന്നുധരിച്ചാലും
കൊറെറാരുത്തൻവഴിപോലെകഴിച്ചെന്നാലതുകൊണ്ടു
മറെറാരുമാനുഷൻതൻെറവിശപ്പുതീരുമാറുണ്ടോ?
കാററുതട്ടിവിളക്കണ്ടുകെട്ടുപോയാലതിൽപിന്നെ
ആററലോടെവെളിച്ചെണ്ണപകൎന്നാൽകത്തുമാറുണ്ടോ?
ജീവനോടെവസിക്കുന്നകാലമെല്ലാംഭവിച്ചിട്ടും
കേവലംമാനുഷലോകർദുഷ്കൃതവുംസുകൃതവും
ജീവനാശംവന്നുപോയാലൊരുവസ്തുപിന്നെയില്ലാ
ദേവലോകപ്രാപ്തിയെന്നുപറവതുംഭോഷ്കുതന്നെ
പട്ടിപോലെവിശന്നോരോകോട്ടിലെല്ലാംനടന്നല്പം
കിട്ടിയതണ്ഡുലംകൊണ്ടുവീട്ടിൽവന്നങ്ങൊരുനേരം
പൊട്ടിയോരുകലംതന്നിലിട്ടുവെള്ളംപകൎന്നേവം
ഒട്ടുവെന്താൽവാങ്ങിവെച്ചുചുട്ടകഞ്ഞികുടിച്ചിട്ടു
കുട്ടികൾക്കുംകൊടുത്തേതുംക്രൂട്ടുവാനില്ലായ്കമൂലം
പട്ടിണിപ്രായമായുള്ളകഷ്ടകൎമ്മമനുഭവി-
ച്ചൊട്ടുകാലംഭരിതത്തിൽപാട്ടിലാകുംമനുജൻെറ
സ്പഷ്ടമായിട്ടിഹലോകചേഷ്ടിതങ്ങൾകണ്ടുകൊൾവിൻ
അത്രയുമല്ലിനിച്ചൊല്ലാംചിത്രമായവിശേഷങ്ങൾ
മാത്രമൈശ്വൎയ്യമുണ്ടെന്നാൽധാത്രിയിലീശ്വരൻതന്നെ

സൂൎയ്യനെന്നിയെമററുദൈവമില്ലാനമുക്കിപ്പോൾ
കാൎയ്യംഞാൻപറയുന്നേൻനേരുകേട്ടെന്നതോൎന്നീട
ആൎയ്യസ്വാമിയായുള്ളചാൎവ്വാകഭഗവാൻെറ
സാരമാംമതംതന്നെമിതമെന്നുധരിച്ചാലും
കാണുന്നവസ്തുവെല്ലാംപരമാൎത്ഥംജഗത്തിങ്കൽ
കാണാത്തവസ്തുവെല്ലാംഭോഷ്കുതന്നെപുരന്മാരേ!
വേണംസ്വൎഗ്ഗമെന്നെല്ലാംനിരൂപിച്ചുതപംചെയ്യാ-
ലൂണംനാസ്തിയാമല്ലാതൊരുവസ്തുവരത്തില്ല,
ഞൊറുംകൊണ്ടൊരുക്രൂരംതാപസന്മാർവനംതോറും
കാററടികൊണ്ടിരിക്കുന്നുകൊററിനില്ലായ്കകൊണ്ടത്രെ
മാററികൾക്കിന്നിതല്ലാതെചെററുമുററുംഫലമില്ല;
ക്രൂരകാൎമ്മമവൎക്കില്ലാദുരിതംകണ്ടുകൊണ്ടാലും
മോഹങ്ങൾതുടങ്ങാതെദേഹങ്ങൾഭരിക്കേണം
ദേഹങ്ങൾനശിക്കുമ്പോൾദേഹികളുംകൂടെനാശം
ആഹാരംകഴിച്ചുംകൊണ്ടാഹാ!യെന്നിരിക്കേണം
സ്നേഹിക്കുംജനങ്ങളിൽസ്നേഹവുംഭവിക്കേണം
ശിവനെന്നുംവിഷ്ണുവെന്നുമിവചിന്തിച്ചിരുന്നെന്നാൽ
അവരെക്കൊണ്ടൊരുകാൎയ്യംഭവനാൎത്ഥികൾക്കില്ല
കയ്യിൽപുണ്ണിനിന്നുപിന്നെകണ്ണാടിയുംകൂടെവേണോ?
കയ്യിൽഗ്രന്ഥമുണ്ടല്ലോപഠിപ്പിക്കാംവേണമെങ്കിൽ
അയ്യോനിങ്ങടെജന്മംപാഴിലായെന്നതേവേണ്ടൂ
പൊയ്യല്ലേപറയുന്നശാസ്ത്രബോധംചെററുമില്ല,"
ഇവണ്ണംപലവാക്കുകേട്ടപ്പോൾപുരന്മാൎക്ക്
ദൈവമില്ലെന്നുകിഞ്ചിൽബോധംവന്നുഭവിച്ചു
ദേവൻെറകപടങ്ങളേവംമാനസതാരിൽ
മൂവൎക്കുംഗൂഢമായഭാവത്തെമറിക്കുന്ന
നീചന്മാരതുനേരമെഴുന്നേററുവഴിപോലെ

ആചാരംചെയ്തുനിന്നുത്രിപുരന്മാർഭക്തിയോടെ
"ശാസ്ത്രങ്ങളടിയങ്ങൾക്കത്രമാത്രംഗ്രഹിക്കേണം
ശാസ്ത്രീയാംഭവാൻതന്നെഗുരുഭൂതനിനിമേലിൽ"
ത്താരകൻെറതനയന്മാരിപ്രകാരമുണർത്തിച്ചു
ദൂരെനിന്നുകരംകൂപ്പിശിഷ്യഭാവംനടിച്ചപ്പോൾ;
നാരദൻെറകരത്തിന്നാഗ്രന്ഥമമ്പോടുമേടിച്ചു
താരകാക്ഷനുടെകയ്യിൽകൊടുത്തുബുദ്ധയോഗീന്ദ്രൻ;
പുരന്മാൎക്കുംമനക്കാമ്പിൽബോധമുണ്ടാകുവാനുള്ള
പരീക്ഷയ്ക്കായതുനേരമതുംചെയ്തുപത്മനാഭൻ
പുരന്മാരേ!കണ്ടുകൊൾവിൻ!നമ്മുടെശാസ്ത്രമാഹാത്മ്യം
പരമാൎത്ഥംകണ്ടതെല്ലാമസത്യംകാണാത്തതെല്ലാം;
ഇല്ലെന്നുഞാൻപറഞ്ഞാലില്ലെന്നുവരുംതാനും
ഉണ്ടെന്നുഞാൻപറഞ്ഞാലുണ്ടെന്നുവരുംതാനും
കണ്ടാലുമെന്നരുളീതണ്ടാർമാനിനീകാന്തൻ;
കിണ്ടിതന്നിലെവെള്ളംകൊണ്ടങ്ങുതളിച്ചപ്പോൾ
പണ്ടേയുള്ളരയാലുംഭസ്മമായിച്ചമഞ്ഞുതേ
ഉണ്ടെന്നങ്ങരുൾചെയ്തുപിന്നെവെള്ളംതളിച്ചപ്പോൾ
കണ്ടവന്മരമായൊരരയാലുംവന്നുപൊങ്ങി;
നീചരാകുംത്രിപുരന്മാൎക്കുറച്ചുസത്യമെന്നെല്ലാം
സാരമായബൌദ്ധശാസ്ത്രംപഠിപ്പാനങ്ങൊരുമ്പെട്ടു,
മുപ്പുരന്മാരതുനേരംബൌദ്ധശാസ്ത്രങ്ങളെയെല്ലാം
അല്പകാലംകൊണ്ടശേഷംപഠിച്ചുദക്ഷിണചെയ്തു;
കെല്പിനോടെശിവനില്ലാശിവനില്ലെന്നൊരുപോലെ
എപ്പൊഴുംനിന്നുരചെയ്തുശിവലിംഗമുപേക്ഷിച്ചു
നല്ലരുദ്രാക്ഷവുംപിന്നെക്കല്ലുകൊണ്ടുപൊടിച്ചാശു
വല്ലഭന്മാർപുലിത്തോലുംകീറിദ്ദൂരത്തുപേക്ഷിച്ചു
ഉത്തമാംഗേവിളങ്ങുന്നജടാഭാരങ്ങളെയെല്ലാം

കത്തിയമ്പുകൊണ്ടശേഷംചിരച്ചുടപ്പരനേരം
മേനിതന്നിലണിഞ്ഞൊരുചാരമെല്ലാംതൂത്തുവാരി
സ്നാനവുംചെയ്തൊരുപോലെമൂന്നുപേരുംവന്നിരുന്നു
മാനമേറുന്നനുജന്മാർമോടികൂട്ടിവഴിപോലെ
മാനിനിമാരോടുകൂടികോട്ടപുക്കുസമൎത്ഥന്മാർ
കച്ചമുണ്ടുഞൊറിഞ്ഞുടുത്തു
ചേൎച്ചയുണ്ടതിനെന്നുരത്തു;
പച്ചമുക്കിനകച്ചകൊണ്ടതിമെച്ചമാകിനകോപ്പുടുത്തു
കൂട്ടുകുറികളരച്ചണിഞ്ഞു
നാട്ടുപുഴുവുമെടുത്തണിഞ്ഞു
പട്ടുപുടവകളോടുപലവകകെട്ടിയങ്ങൊരുവിധമണിഞ്ഞു
ചന്ദ്രകാവിവളച്ചുകെട്ടി
ചന്ദ്രകാന്തികളേറുതട്ടി
ചന്ദനംപുനരിന്ദുചൂൎണ്ണവുമെന്നുവേണ്ടവിധങ്ങൾകൂട്ടി;
മല്ലികാമലർമാലചൂടി
നല്ലനല്ലസുഖങ്ങൾതേടി
ഈവിധങ്ങൾനടിച്ചുംകൊണ്ടസുരന്മാർമൂന്നുപേരും
ശൈവനാമംമറന്നാശുമദിച്ചാരെന്നതേവേണ്ടൂ
ദേവദേവൻപത്മനാഭൻമറഞ്ഞുമെല്ലവേചെന്നു
ദേവവൃന്ദങ്ങളിൽക്കൂടിതപംചെയ്തുവാണരുളീ;
ഏഷണിക്കാരനായുള്ളമുനിശ്രേഷ്ഠൻപുറപ്പെട്ടു
ഭീഷണികളിവയെല്ലാംശംഭുതന്നോടറിയിപ്പാൻ;
ഭോഷരായത്രിപുരന്മാൎക്കടുത്തുനാശമെന്നോൎത്തു
തോഷമോടങ്ങുകൈലാസപൎവ്വതത്തിൻമുകളേറി
തുമ്പയുംചാമ്പലുംപാമ്പുംഅമ്പിളിഗംഗയുംചൂടും
തമ്പുരാന്റെപുരംതന്നിലിമ്പമോടെചെന്നുകേറി
നിന്നനേരംചന്ദ്രചൂഡൻമനമൊന്നങ്ങരുൾചെയ്തു

"വന്നിതോ താപസശ്രേഷ്ഠൻ നന്നു വന്നിങ്ങിരുന്നാലും!
ഇന്നെനിക്കു വിനോദങ്ങളൊന്നുമില്ലാഞ്ഞിരിക്കുന്നു
വന്ന കാര്യം പറഞ്ഞാലും നിന്നു കാലം കഴയേണ്ടാ
എന്നുടെ മുമ്പിലാമ്മാറങ്ങിരുന്നാലും വഴിപോലെ
നിന്നുടെ വാക്കുകൾ കേൾപ്പാൻ പാർവ്വതിക്കാഗ്രഹം പാരം
ഒന്നു നമ്മോടറിയിപ്പാൻ വന്നുവെന്നിങ്ങു തോന്നുന്നു
ഒന്നു കൂടാതൊരിക്കലും കാണുമാറില്ലെടോ താനൊ"
എന്നിതെല്ലാമരുളപ്പാടങ്ങു കേട്ടു മുനിശ്രേഷ്ഠൻ
വന്ദനം ചെയ്തു കൊണ്ടേവമുണർത്തിച്ചു വാർത്തയെല്ലാം;
"ചന്ദ്രചൂഡാ! ഭഗവാനേ! വന്ന കാര്യമുണർത്തിക്കാം
ചന്ദനമെന്നോർത്തു വൃക്ഷം കാഞ്ഞിരമായ്ത്തീർന്നിതിപ്പോൾ
മാലയെന്നു നിനച്ചേവം വിശ്വസിച്ച വസ്തുവെല്ലാം
കാലസർപ്പങ്ങളുമായി കാലദോഷത്തിന്റെ മൂലം
ഇത്രനാളും ഭക്തരായി നടന്നോരു ത്രിപുരന്മാർ
എത്രതന്നെ ഭഗവാനെ ദൂഷിക്കുന്നു കശ്മലന്മാർ
അക്ഷസൂത്രം ശിവലിംഗം വ്യാഘ്രചർമ്മമിവയെല്ലാം
രക്ഷയും തൽക്ഷണം ദൂരത്തുപേക്ഷിച്ചു കശ്മലന്മാർ
ശിവനെന്നുള്ള നാമത്തെ കേട്ടു കൂടാതൊരിക്കലും
ശിവനില്ലാ ശിവനില്ലെന്നോർത്തു പോലെ ജപിക്കുന്നു
ഒരു കൂട്ടം ബൌദ്ധശാസ്ത്രമുള്ള വാക്കി വഴിപോലെ
ഗുരുവായിട്ടൊരു വിദ്വാൻ താനിരുന്നു പഠിപ്പിച്ചു
ഒരുമ്പെട്ടു ത്രിപുരന്മാർ മറന്നു നിൻ ചരിതങ്ങൾ
ദുഷ്ടതയ്ക്കു വിരുതുള്ള ത്രിപുരന്മാരുടെ കൂട്ടം
കഷ്ടമെന്നോ പറയാവൂ! കാലകാല! ഭഗവാനേ!"
നാരദന്റെ വചനങ്ങൾ കേട്ട നേരം ഘോരഘോരം
മാരഹന്താവുടേ ഭാവം പകർന്നു കാണായി വന്നു;
വികടനിടിലതടത്തിലേററം

ഭ്രുകുടിവടിവിലുയൎന്നുവന്നു
ചടുലമുടലുമുടൻവളൎന്നു
ഝടിതിനയനമുടൻചുവന്നു
ഝടിതിസുരനദിതന്നിലേന്തും
തിരകളിളകിമറിഞ്ഞുലഞ്ഞും
കടകഭുജഗമുണൎന്നിരുന്നു
കഠിനവിഷനികരംചൊരിഞ്ഞു
തുടകളിടയുമുടൻകുലുങ്ങി
തുടയിൽഗിരിമകളുംനടുങ്ങി;
അന്തകാന്തകനാകുമീശ്വരനന്ധകാസുരനാശനൻ
അന്ധരാമസുരത്രയത്തെയെരിച്ചുഭസ്മമതാക്കുവാൻ
ചിന്തതന്നിലുറച്ചുകൊണ്ടുകഠോരമായകുഠാരവും
ചന്തമേറിനശൂലവുംകരതാരിലാക്കിമഹേശ്വരൻ
സിന്ധുമൌലിഭുജംഗഭൂഷണനെത്രയുംബഹുതേജസാ
ശങ്കരൻറെരൂപഭേദപ്രൌഢികണ്ടുഭൂതവൃന്ദം
സംഭ്രമിച്ചുസൎവ്വരുമങ്ങൊത്തുകൂടിയതുനേരം
ഭൃംഗിരിടിതുംഗകേതുഭൃംഗിയുംഭൃഗനുംപിന്നെ
കുശ്മവൎണ്ണൻലോകകൎണ്ണൻജംബുകീടൻവ്യാഘ്രകേശി
വീരനാകുംവീരഭദ്രൻവീരസിംഹോദരൻതാനും
അരിതാരമരച്ചാശുമുഖത്തുതേച്ചൊരുകൂട്ടം
അരികൊണ്ടുംകരികൊണ്ടുംവരച്ചുകൊണ്ടൊരുകൂട്ടം
മരത്തിൻറെതോലുകൊണ്ടങ്ങുടുത്തുംകൊണ്ടൊരുകൂട്ടം
നൂറുംമഞ്ഞളുംകൂട്ടിയണിഞ്ഞുകൊണ്ടൊരുകൂട്ടം
ആറുമമ്പത്തുംകൂടേകെട്ടുപെട്ടങ്ങൊരുകൂട്ടം

ഇത്തരംപലവേഷമങ്ങുചമഞ്ഞുഭൂതഗണങ്ങളും
സത്വരംപലവാക്കുതമ്മിലുരത്തുകൊണ്ടുരസിക്കയും,

“ഏതൊരുത്തനൊടിന്നുനമ്മുടെതമ്പുരാൻപടകൂട്ടുവാൻ
ചേതസാകലഹിപ്പതിന്നെഴുനീററകാരണമെന്തെടോ!
കേട്ടുഞാനുമതിൻെറസംഗതികൂട്ടരാമസുരത്രയം
പാട്ടുപാടിജഗത്ത്രയേശിവനില്ലയെന്നുനടന്നപോൽ
നാട്ടുപാഴരെയിന്നുതന്നെയടിച്ചുകൊല്ലണമൊക്കവേ
കൂട്ടുകാരുടെകൂട്ടവുംപലകൂട്ടമങ്ങുനശിക്കണം;
ഞാനൊരുത്തനടുത്തുചെന്നുപിടിച്ചുകെട്ടിവരിഞ്ഞഹോ
മാനഹാനിവരുത്തിയിങ്ങുവരുത്തുവൻപുരവീരരേ,
താനതിന്നുപുറപ്പെടേണ്ടതനിക്കതിന്നൊളുതല്ലെടോ!
ദാനവത്രയമത്രദുർബ്ബലമല്ലകില്ലതിനില്ലെടോ!
ഇന്നുമറെറാരുശത്രുവന്നുപിണങ്ങുമോ ശിവനോടഹോ
ഇന്ദുശേഖരനോടുകേറിയെതിർത്തതേതൊരുജ്യേഷ്ഠിയാൻ
ഇന്നുനമ്മുടെനാരദൻമുനിവന്നനേരമറിഞ്ഞുതേ
ഇന്നുനല്ലൊരുയുദ്ധമിങ്ങിതിനിന്നുവന്നുഭവിക്കുമോ?”
കാളികൂളികളിത്തരംപലവാക്കുതമ്മിലുരത്തുടൻ
മേളമേറിനവെള്ളിമാമലതള്ളിയുന്തിനടക്കയും,
ഭദ്രകാളികളിച്ചുകൊണ്ടുടനദ്രിതന്നിൽനടക്കയും
രൌദ്രകോപമടുത്തുചെന്നഥരുദ്രനോടിടകൂടിയും
കച്ചുകെട്ടിമുറുക്കിനല്ലൊരുവാലുമിട്ടൊരുസുന്ദരൻ
മെച്ചമേറിനഭൂതനാഥനുമേശമേറിനടക്കയും
മൂഷികൻെറഗളത്തിലേറിനവിഘ്നരാജനുമങ്ങിനെ
വേഷഘോഷണതോഷഭീഷണഭാഷണത്തൊടടുക്കയും

ഇത്തരമോരോമഹാഘോഷത്തോടുകൂടെപ്പുറപ്പെട്ടു
കൃത്തിവാസോമഹാദേവൻചീർത്തകോപംസഹിയാഞ്ഞു
വെട്ടിവെട്ടിച്ചിരിക്കുമ്പോളെട്ടുദിക്കുംനടുങ്ങുന്നു
തട്ടിമുട്ടിത്തകർക്കുന്നുഭൂതജാലങ്ങളന്നേരം

കാലുകൊണ്ടുമഹാരുദ്രൻനാലുഭാഗേചവിട്ടുമ്പോൾ
ശൈലമെല്ലാംവിറയ്ക്കുന്നുനാലുപാടുംനടുങ്ങുന്നു
ശൈലഭാഗേതപംചെയ്യുംവാനരന്മാർവെളിച്ചത്തു
ചാലവേയങ്ങെഴുന്നള്ളിപ്രകാശിച്ചുനിന്നരുളി;
ദേവകളുംമുനിമാരുംമുകുന്ദനുമിനിവിടെ
സേവചെയ്വാനവകാശംപറഞ്ഞാലുംവഴിപോലെ
ശങ്കരൻെറയരുളപ്പാടതുകേട്ടുദേവകളും
തിങ്കൾമൌലിചന്ദ്രചൂഡൻതന്നെനോക്കിസ്തുതിചെയ്താർ;—
"ശങ്കരായശിവങ്കരായനിരഞ്ജനായനമോസ്തുതേ!
പങ്കജായുധഭഞ്ജനായനിരഞ്ജനായനമോസ്തുതേ!
ചന്ദ്രചൂഡനമോസ്തുതേ!ഹരഗൌരിനാഥനമോസ്തുതേ!
ബാലചന്ദ്രവിഭൂഷണാ!ഹരനീലകണ്ഠനമോസ്തുതേ!
ഫാലലോലവിലോലനീരദലോചനായനമോസ്തുതേ!
ലോകനാഥനമോസ്തുതേ!നിഖിലേശകാമവിനാശന
കാലകാലനമോസ്തുതേ!കരുണാനിധേശരണംഭവാൻ.

അടിയങ്ങടെനാട്ടുകൾവീടുകളും
മുടിയുന്നിതുപോററിധരിക്കണമേ
പടുപാഴരനേകമൊരായിരവും
പടനായകരുംപടുദാനവരും
ഉടനേപുരദാനവകണ്ടകരും
വടിവൊടുമുടിച്ചുജഗത്തഖിലം
അവരോടുപടയ്ക്കിഹനേരിടുവാൻ
ഭുവനത്തിലൊരുത്തനുമില്ലദൃഢം;
അവനത്തലൊരിത്തിരിയില്ലഭവാൻ
ഇവയൊക്കെയറിഞ്ഞുതുണയ്ക്കണമെ
മറിമാനുമഴുശ്ശൂലംകടന്നുടിയും

മണിവട്ടകമാലകപാലമതും
ജടയിൽകുടികൊണ്ടിടുമാപഗയും
തുടയിൽഗിരിതന്നുടെകന്യകയും
നടനങ്ങളുമെന്നിവനിൻചരിതം
അടിയങ്ങടെചേതസിതോന്നണമേ
പടതോററുമടങ്ങിജഗത്തഖിലം
തടവില്ലൊരുദിക്കസുരക്കുമഹോ
മുക്കണ്ണഭഗവാനേമൂക്കന്മാരസുരന്മാ-
രൊക്കെത്തക്കവേമൂന്നേമുക്കാൽനാഴികകൊണ്ടും
ചിക്കെന്നുവധിച്ചെന്നാലക്കാലംമരണമെന്നു
തൃക്കയ്യാൽവരമേകിപ്പാർക്കുന്നുവിരിഞ്ചനും;
ഇക്കാലമതിനുള്ള തക്കവുമുള്ളവായി
ധിക്കാരികളായുള്ള മൂക്കന്മാരസുരരേ
തീക്കണ്ണിലെരിപ്പാനായ് തിരുവുള്ളം ഭവിക്കേണം”
ഗർവ്വാദിനശിച്ചോരുഗീർവ്വാണപ്രധാനന്മാർ
നിർവ്വാദമുരചെയ്തുസർവ്വരുംവണങ്ങുമ്പോൾ
പാർവ്വതീപതിദേവൻഗർവ്വമോടന്നരുൾചെയ്തു
പൂർവ്വദേവകളുടെദുർവ്വീര്യംശമിപ്പിപ്പാൻ
ഇത്ഥമോരോസ്തുതിവാക്യംകേട്ടുകേട്ടുപ്രസാദിച്ചു
കൃത്തിവാസമഹാദേവൻസത്വരമൊന്നരുൾചെയ്തു
“ദുഷ്ടരാകുമസുരരേയിപ്പോഴേഞാൻഹനിച്ചീടാം
ഒട്ടുമേനിങ്ങടേയുള്ളിലാധിയുംവ്യാധിയുംവേണ്ടാ!
വില്ലുംബാണവുംനാസ്തിവിദഗ്ദ്ധൻസൂതനുംനാസ്തി
ഇല്ലല്ലോകുതിരകൾനല്ലൊരുരഥമില്ലാ;
എല്ലാമിങ്ങുളവാക്കാനെല്ലാരുംശ്രമിക്കേണം
അല്ലാതെപുരന്മാരെക്കൊല്ലാനിങ്ങുളതല്ലാ”
ഇത്ഥമൊന്നരുൾചെയ്തുഭഗവാൻശ്രീമഹാദേവൻ

വൃത്രവൈരിപ്രമുഖന്മാരതുകേട്ടങ്ങുളവാക്കി
ആയതൊന്നുംബലമില്ലാഞ്ഞംബുജബാണവൈരിയും
മേരുശൈലാധിപൻതന്നെമൂലമോടെപിഴുതാശു
താലവൃക്ഷക്കഴപോലെനിവൎത്തിനിൎത്തിനാൻപിന്നെ
ചാലവേതന്നിടങ്കയ്യിലാക്കിനാൻശ്രീമഹാദേവൻ
ഭാസുരമാംകരംതന്നിൽകടകമായ്ക്കിടക്കുന്ന
വാസുകിയോടരുൾചെയ്തുഭഗവാൻശ്രീമഹാദേവൻ
താരകൻറസുതന്മാരാംപുരന്മാരെക്കൊലചെയ്വാൻ
മേരുശൈലംചാപമാക്കിക്കുലപ്പാനായ്ത്തുടങ്ങുന്നു
വീരനായവാസുകേ!നീചാരുഞാണായ്ചമഞ്ഞാലും
ഭൂരിദീൎഘാകലന്നൊരുശരീരത്തെധരിച്ചാലും
ശങ്കരൻറഅരുളപ്പാടതുകേട്ടുസൎപ്പരാജൻ
കങ്കണതാപംവെടിഞ്ഞാശുവളൎന്നുകാണായിവന്നു
തങ്കശൈലാധിപൻതൻറശിരസ്സിങ്കൽകെട്ടപ്പെട്ടു
വൻകയറായ്നീണ്ടുനീണ്ടുനൂറുനൂറായിരക്കാതം
ഭൂമിദേവിരഥമായിവിരിഞ്ചൻസാരഥിയായി
സോമനുംസൂൎയ്യനുംരണ്ടുവണ്ടിയായിച്ചേൎന്നുകൂടി
നാലുവേദങ്ങളുംനാലുകുതിരകളായ്ചമഞ്ഞു
മൂലമന്ത്രസ്വരൂപമാംപ്രണവംചമ്മട്ടിയായി
ശരമായിവിഷ്ണുദേവൻതൂവലായിവായുദേവൻ
ശരത്തിന്നുശയിപ്പാനങ്ങനന്തൻതൂണിയുമായി
തരത്തിൽമൂവരെക്കൊണ്ടുശരംതീൎത്തുശംഭുദേവൻ
സൎപ്പജാലംപലകൂടിച്ചട്ടയായിത്തൊപ്പിയായി
കെല്പിനോടെപടക്കൊട്ടുംകൊട്ടിനാൻനന്ദികേശ്വരൻ

മേരുശൈലംവളച്ചുപിടിച്ചു
മാരവൈരിവലിച്ചുകുലച്ചു

അമ്പെടുത്തുതൊടുത്തുനിറച്ചു
അമ്പിളിക്കലെനിന്നുവിറച്ചു
കമ്പമേററംജഗത്തിനുററച്ചു
ചെമ്പകബാണവൈരിമദിച്ചു
ആറലച്ചു ക്രൂരിളച്ചു,
ആവഹത്തിനുംമോഹമുറച്ചു
കാളകണ്ഠശരീരംവളൎന്നു
കാളിക്കൂളികളേററമിയന്നു
ആൽത്തറയ്ക്കലടുത്തുചെന്നപ്പോം
ചീത്തവേദനദാനവന്മാൎക്കും
ആരിതെന്നുവിചാരംതുടങ്ങി;
താരകാക്ഷനുംഭീതിതുടങ്ങി
കാമവൈരീകാലവൈരീ
കാലതാമസംവിട്ടുടൻതേടി
ശ്രീപതിബാണമുഖത്തിങ്കൽനിന്ന്
ദാനവജ്വാലകത്തിത്തുടങ്ങീ
ശ്രീപരമേശ്വരൻതൻത്രിനേത്രത്തിന്നു
ഘോരമായ് ധൂമമെഴുന്നുതുടങ്ങി
ശുക്രമുനിതൻെറശിഷ്യരായുള്ളോരു
മുപ്പുരന്മാരുംനശിച്ചോരക്കാലം!
ശംഭോ!മഹാദേവ!ശംഭോ!മഹാദേവാ!
ശംഭോ!മഹാദേവ!ശങ്കര!ശംഭോ!

ത്രിപുരദഹനം പറയൻതുള്ളൽ
സമാപ്തം.

“ശ്രീരാമവിലാസം” പ്രസ്സ്, വലിയകട,—കൊല്ലം.